

A person is sitting on a wooden bench under a dark canopy, looking out over a lake. In the background, there is a town with buildings and a tall chimney, set against a backdrop of hills. The scene is captured in a high-contrast, almost black and white style with a grainy texture.

Dilia

Zprávy 2012 – *JARO*

Eva Dneska sem vysomrovala čtyři pětky a koupila tři krabice. Teď budu na suchu. Utrpení je asi můj úděl... Mám sílu všech andělů dohromady, ale teď úpím. Dokáže mi ten vír někdo vysvětlit? Stále čekám. Doufám, že přiletí UFO. Žádný zelený hybridní nestvůry. Fešáci v kravatách a decentním chování, kteří mi řeknou... „Evo... nechceš si před koncertem odložit spacák? Budeme hrát Mahlera: Baladu... je to o tom, že každý pláče...“

Nominujte na **Cenu Evalda Schorma 2011!**

Cena Evalda Schorma za původní hru, dramaturgii či překlad

Cena je určena pro studenty DAMU, JAMU, FFUK, FFMU a FPFSU za původní hru, dramaturgii či překlad. Projekty hodnotí komise na základě nominace a cenu spojenou s finanční odměnou uděluje DILIA autorovi (kolektivu).

Nominována mohou být tato díla:

- **původní hra**
- **překlad hry (do češtiny dosud nepřeložené)**
- **dramaturgie**

Dílo může **nominovat** jakákoli fyzická osoba, zejména však pedagogové a studenti výše uvedených škol a divadelní odborná veřejnost.

Nominace musí obsahovat zdůvodnění, kontakt na nominujícího a nominovaného a samotný text, který je nominován, a musí být doručena v písemné formě buď na adresu DILIA, Krátkého 1, Praha 9 nebo emailem na adresu spalova@dilia.cz, nejpozději do **31. BŘEZNA 2012**.

Obsah

Kontakty	2
Informujeme	3
Rozhovor	7
Divadelní oddělení premiéry a užití děl, výhodné provozování her, nabízíme	13
Hudební oddělení premiéry a užití děl, nabízíme	40
Literární oddělení premiéry a užití děl, nabízíme	43
Mediální oddělení premiéry a užití děl	46
Rejstřík	48

**divadelní,
literární,
audiovizuální agentura**
občanské sdružení

Krátkého 1,
190 03 Praha 9 – Vysočany

Ředitel
Doc. JUDr. Jiří Srstka

Sekretariát ředitele
Eva Kraupnerová
tel.: 283 893 603
fax: 283 893 599

Ústředna:
tel.: 283 891 587
Záznamník (24 hodin denně):
tel.: 283 893 603
Linka pro volání z mobilu:
tel.: 606 614 658

Divadelní oddělení

vedoucí oddělení
Zdeněk Harvánek
tel. a fax: 266 199 876

zástupce vedoucího oddělení
Věra Zárubová
tel.: 266 199 830
fax: 283 890 597

referenti pro tuzemsko
tel.: 266 199 826

referenti pro zahraničí
tel.: 266 199 833

agentáž
Marie Špalová
tel.: 266 199 861
Helena Eliášová
tel.: 266 199 823
Jan Jiřík
tel.: 266 199 837

půjčování a prodej textů
Pavla Kačorová
tel.: 266 199 829

Mediální oddělení

vedoucí oddělení
Jiřina Koudeláková
tel.: 266 199 816

Literární oddělení
vedoucí oddělení
Michaela Celárková
tel. a fax: 283 890 598

Hudební oddělení

vedoucí oddělení
Zdeněk Harvánek
tel. a fax.: 266 199 876

referenti
Jan Rychta Dis.
Ondřej Šárek
tel.: 283 893 709

Kolektivní správa autorských práv

ředitel kolektivní správy
Mgr. Jan Barták
tel.: 266 199 862
fax: 283 890 666

Ekonomické oddělení

hlavní ekonom
Anna Tichá
tel.: 266 199 818

vedoucí honorářové účtárny
Václava Kaplanová
tel.: 266 199 867

Právní oddělení

Mgr. Viktor Košť
tel.: 266 199 865
Mgr. Klára Parkanová
tel.: 266 199 847

dědictví a úschova děl
Zuzana Hůlková
tel.: 266 199 834

Podrobné členění jednotlivých oddělení včetně seznamu zaměstnanců a jejich kompetencí naleznete na www.dilia.cz

E-mailové adresy zaměstnanců DILIA jsou ve formátu prijmeni@dilia.cz. Na webové stránce www.dilia.cz naleznete kromě kontaktních údajů popisy činnosti jednotlivých oddělení, novinky, informace pro autory i uživatele, formuláře ke stažení, synopse her a mnoho dalších důležitých údajů.

INFORMUJEME

Divadelní granty DILIA na rok 2012 uděleny

Agentura DILIA pokračuje také tomto roce v podpoře mladých českých autorů a divadelníků. Letos jsme grantové řízení určené pro studenty vysokých uměleckých škol vypsalí již po sedmé (viz www.dilia.cz/granty) a přihlásilo se celkem 16 projektů. Některé z nich bohužel nesplňovaly formální náležitosti pro podání žádosti o grant nebo zaměření na podporu projektů založených na textu (dramatizace, překlady, původní české hry).

Těší nás, že studenti projevují zájem o současnou dramaturgiu, jak o zahraniční tak i původní českou. Oblíbě se těší scénická čtení, některá jsou součástí větších cyklů a velmi ambiciózních projektů.

V letošním grantovém řízení bylo podpořeno celkem 6 projektů:

3jsou3 – inscenované čtení dramatických textů dvou nových překladů a jedné původní hry – PPF Opava (10.000,- Kč)

Komuniké č.10 – inscenace současné francouzské hry v české premiéře – DAMU Praha (8.000,- Kč)

Absint - inscenace současné francouzské hry v české premiéře – DAMU Praha (10.000,- Kč)

Salón původní tvorby 2012 – JAMU Brno (15.000,- Kč)

Rozproštěno! – inscenace původní české hry – DAMU, FAMU Praha (12.000,- Kč)

by.BY 2012 – dvě scénická čtení současných běloruských her v rámci projektu Divadla Feste – FF MU Brno (15.000,- Kč)

Grantová komise rozdělila celkem 70.000,- Kč.

GRATULUJEME!

MŠ

Game's Not Over: e-book českých a slovenských her v anglickém překladu

Institut umění – Divadelní ústav ve spolupráci s agenturami DILIA a Aura-pont vydává elektronickou knihu s názvem Game's not over – New Czech Plays (not only) for Your Tablet / E-Reader.

Publikace přináší nejnovější hry českých a slovenských autorů v anglickém překladu. Naleznete zde široké spektrum české dramatické tvorby – od nejmladší generace do 35 let (Radmila Adamová, Magdaléna Frydrych Gregorová, Petr Kolečko, Kateřina Rudčenková), přes generaci autorů středního věku (David Drábek, Roman Sikora, Petr Zelenka), až po zralé nestory české kulturní scény (Arnošt Goldflam, Václav Havel, Milan Uhde). Všichni vybraní autoři jsou zároveň důležitými osobnostmi, které se podílely na podobě současného českého divadla a to nejen v rolích dramatiků a autorů, ale i jako literární manažeři nebo umělečtí ředitelé.

Publikace nabízí také speciální bonus, kterým jsou dvě hry slovenských autorů – Vladislavy Fekete a Viliama Klimáčka. I přesto, že od rozdělení Československa uplynulo téměř 20 let, česká a slovenské divadelní světy zůstávají stále velmi silně propojeny. Důkazem je i nejprestižnější dramatická soutěž v oblasti současného dramatu v České republice, kterou uděluje Nadace Alfréda Radoka, a ve které se každoročně se svými novými originálními hrami účastní jak čeští tak slovenští autoři.

Tituly uvedené na e-booku *Game's not over* vznikaly mezi lety 2004 – 2010. Většina z nich si již našla cestu na české scény a některé byly rovněž navrženy na Cenu Alfréda Radoka. Jednotlivé hry odráží různorodost jejich autorů a společně přináší širokou škálu: od politických témat, soužití generací, úvahy o životě ve světě moderních technologií, až k zobrazení malebných detailů české reality.

Elektronickou knihu Game's not over si můžete stáhnout ve 3 různých formátech (pdf, mobi, epub) na www.theatre.cz (přímý link: <http://www.theatre.cz/new-czech-plays>)

Předvánoční absintová seance je za námi

10. prosince proběhla slavnostní prezentace výsledků Překladatelské dílny DILIA 2011 v nové zkušební Divadla na Vinohradech pod názvem Předvánoční absintová seance. Ve formě scénických skic v režii Lucie Málkové bylo představeno všech pět přeložených textů a to:

MŠ

Marion Aubert: *Pýcha, pronásledování a poprava*

překlad: Lenka Jelenová, tutor: Alexander Jerie

Pierre-Yves Chapalain: *Absint*

překlad: Linda Dušková, tutor: Kateřina Neveu

Jean-Marie Piemme: *A je to!*

překlad: Helena Kebrtová, tutor: Jaromír Janeček

Samuel Gallet: *Komuniké č. 10*

překlad: Markéta Machačíková, tutor: Daniela Jobertová

Caya Makhélé: *Čarování*

překlad: Jana Podhorská, tutor: Michal Lázňovský.

Akce se kromě tutorů a překladatelů zúčastnil také jeden z autorů, jehož hra byla v rámci dílny přeložena, francouzský dramatik konžského původu Caya Makhélé, se kterým po skončení prezentace proběhla moderovaná diskuze nejen o jeho vztahu k české kultuře, ale také o afrických vlivech v jeho tvorbě. V rámci Překladatelské dílny proběhla v pátek 9. 12. 2011 na DAMU také přednáška Cayi Makhélé na téma *Mýtus v současném africkém dramatu*. Přednáška vyjde v první polovině letošního roku v časopise DISK.

Scénické čtení se setkalo s kladným ohlasem a v příštím roce se můžeme těšit na premiéru dvou her z nově přeložených textů Překladatelské dílny.

Foto ze slavnostního večera naleznete na www.dilia.cz.

Projekt podpořili: Hlavní město Praha, Francouzský institut, Správní rada DILIA, Divadlo na Vinohradech, DAMU, Hill 's Liqueur

Čeští autoři se představili v Paříži

V rámci přehlídky Praha – Paříž – Nová česká scéna se formou scénických čtení představily mimo jiné nově vzniklé francouzské překlady her Romana Sikory, Davida Drábka, Pavla Trtílka a Daniely Fischerové.

Prezentace současné české dramatiky proběhla od 6. – 9. 12. 2011 v Théâtre Ouvert a v sídle Českého centra v Paříži. V úterý 6. prosince proběhlo scénické čtení hry Romana Sikory *Zpověď masochisty* v Théâtre Ouvert a následovala diskuse na téma *České divadlo dnes* za účasti autora hry Romana Sikory, Luciena Attouna, ředitele divadla Théâtre Ouvert, překladatelky Katiy Haly, prezidentky asociace Écritures du Monde Française Allaire a spisovatele a dramatika Mohameda Kacimího.

V následujících dnech se v úryvcích představily texty Davida Drábka *Akvabely*, Pavla Trtílka *Poslední večere* a Daniely Fischerové *Andělský smích*.

Projekt uspořádala asociace Écritures du monde ve spolupráci s Českým centrem v Paříži, divadlem Théâtre Ouvert, Francouzským institutem v Praze, Maison Antoine Vitez a českými agenturami DILIA a Aura-Pont.

MŠ

Česká premiéra hry Lásky a peníze

Ve středu 16. listopadu 2011 se v Divadle v Dlouhé konala česká premiéra hry ***Láska a peníze* Dennise Kellyho**, který se premiérou osobně také zúčastnil. Inscenaci, kterou ve výpravě Marka Čpina režijně připravil Jan Mikulášek, můžete v březnu navštívit v těchto termínech: 5. a 21. 3. Inscenace na sebe stihla upozornit v anketě Divadelních novin Inscenace roku 2011.

JJ

Šílená krev v Praze

5. 3. 2012 se na Nové scéně Národního divadla představí kontroverzní německé představení *Šílená krev* autorů Nurkana Erpulata a Jense Hillje.

Inscenace nezávislého berlínského souboru se stala v roce 2011 v Německu divadelní událostí. Příběh učitelky multietnické rebelující třídy, která zabaví jednomu ze studentů zbraň, a udělá ze svých sigrovských žáků rukojmí, byl oceněn mj. i pozváním na nejprestižnější německou divadelní přehlídku – **berlínské Theatertreffen**.

Text vznikl volně podle francouzského filmu *Den sukni* (*La Journée de la Jupe*, scénář a režie: Jean-Paul Lilienfeld) v rámci festivalu Ruhrtriennale v koprodukcí s berlínským Ballhaus Naunynstraße. Hra vpadla na podzim 2010 do rozvášněné, leč absurdní debaty, již rozpoutal politik Sarrazin – turecká menšina v Německu se údajně nedá geneticky „upravit“, aby z ní byli řádní, pracovití a úspěšní občané. Autoři vycházejí z této debaty a dohánějí ji ad absurdum do černě vtipné, jízlivé inscenace. Režisér tureckého původu a německý dramaturg si vzali na mušku především hloupost všech zobecňujících „pravd“ jak o Turcích, tak o Němcích, nikdo nezůstane ušetřen – vznikla tak drsná komedie o rasových předsudcích a o spoluzití různých etnických skupin v Evropě.

Režie: **Nurkan Erpulat**

Dramaturgie: **Jens Hillje**

Hrají: **Sesede Terziyan, Nora Abdel-Maksoud, Hassan Akkouch, Tamer Arslan, Murat Dikenci, Pinar Erincin, Adrian Saidi, Paul Wollin.**

Pražské uvedení inscenace *Šílená krev* pořádají:

Nová scéna ND a Goethe-Institut.

Original textu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA. Překlad hry bude k dispozici na konci února.

HE

Setkání s africkým autorem Cayou Makhélém v Praze a ve Zlíně

Ve čtvrtek 12. ledna 2012 se konalo v Café 35 setkání s autorem Cayou Makhélém. V rámci večera proběhlo scénické čtení jeho nejnovější hry Čarování, jejíž překlad vznikl v rámci Překladatelské dílny DILIA 2011.

Francouzský institut v Praze pořádal tento komponovaný večer jako příležitost (znovu)objevit divadelní svět autora Cayi Makhélého, poslechnout si *Čarování* v provedení Lucie Juříčkové, Ivana Řezáče, Jana Holíka a Magdaleny Hnilíčkové a setkat se s autorem Cayou Makhélém a překladatelkou hry Janou Podhorskou.

Caya Makhélé, jeden z nejvýznamnějších autorů nové generace francofonních spisovatelů subsaharské Afriky je muž dvou kultur a dvou civilizací. Narodil se v roce 1954 v Kongu a již dvacet let žije v Paříži, kde se rychle prosadil jako dramaturg, autor povídek, knih pro děti, vydavatel a režisér. Jeho hry byly přeloženy a představeny v několika zemích. Makhélé je také častým hostem festivalů, konferencí a diskuzí o literatuře a divadlu. Jeho hra *Bajka o pekle, lásce a márnici* byla přeložena do češtiny v roce 2003 (Michal Lázňovský), nejnovější drama *Čarování* v roce 2011 (Jana Podhorská v rámci Překladatelské dílny DILIA 2011).

V rámci zlínského projektu proběhne 12. března 2012 **Velký italský večer**, který představí publiku hru Stafana Massiniho *Ohlušující pach bílé* a 14. května projekt zakončí **Velký polský večer**, v rámci něhož se bude konat scénické čtení hry *Noc* od Andrzeje Stasiuka.

Překlady her Čarování, Ohlušující pach bílé a Noc v elektronické podobě jsou k dispozici v DILIA.

HE

Royal Court Theatre nabízí residenční pobyt

Během čtyřtýdenního residenčního pobytu budou autoři a autorky psát hru ve vlastním jazyce s tím, že jim bude k dispozici překladatel. Pro residenční pobyt je nicméně nutná komunikační znalost angličtiny. Účastníkům bude hrazeno cestovné a ubytování.

Uzávěrka pro zaslání přihlášek je 10. dubna 2012.

Kontakt: Elyse Dodgson, Royal Court Theatre, Sloane Square, London, SW1W 8AS, UK, T +44 20 7565 5050, E residencies@royalcourttheatre.com

JJ

ROZHOVOR

Elżbieta Zimna

Divadlo je všude stejné. Dobré, nebo špatné.

Polská bohemistka a teatroložka. Pracuje v Divadelním ústavu Zbigniewa Raszewského ve Varšavě a v Institutu umění Polské akademie věd, kde se zabývá českým divadlem a dramatem (zejména) 2. pol. 20. stol.

Rozhovor s polskou překladatelkou Elżbietou Zimnou vedl Jan Jiřík.

Jak moc je známé současné české drama v Polsku?

Moc známé není. Zatím vyšla jen jedna antologie – *Příběhy obyčejného šilenství* s texty P. Zelenky, P. Kohouta, A. Nelis a D. Drábka, na polských scénách bychom české drama hledali dlouho a marně. S jednou výjimkou, kterou lze chápat jako zvláštní fenomén recepce české kultury v Polsku. Během několika let v divadlech po celém Polsku byla jedna hra uvedena dokonce třináctkrát; prošla Polsko křížem krážem a všude měla obrovský úspěch. Jedná se o *Příběhy obyčejného šilenství* Petra Zelenky (snad proto se tak jmenovala i dříve zmíněná antologie, je to to jediné, co si v Polsku představíme pod pojmem současná česká hra). Různá divadla

se pak pokoušela ten úspěch Zelenky opakovat, ale to už nešlo. *Teremin* a ani *Očištění* už takový úspěch neměly. Myslím si, že je to ale do jisté míry dáno i úspěchem filmové adaptace. Hodně lidí ten film vidělo nebo slyšelo od známých, že je to náramná legrace, a chtělo to vidět ještě jednou na divadle.

Právě jsem se chtěl zeptat na český film, který je v Polsku znám velmi dobře a je velmi populární. Proč to s dramatem/divadlem nejde?

S tou popularitou českého filmu v Polsku bych to moc nepřeháněla. Většinou jsou ty filmy hrané v artových kinech a lidé na ně chodí, protože si myslí, že v Česku se točí jen komedie. Vážné české filmy jsou promítané jednou nebo dvakrát na nějakém filmovém festivalu, vidí je asi padesát osob a tím to končí, do další distribuce se už nedostanou. Výborné filmy jako třeba *Pouta*, *Nevinnost*, *Cigán*, nebo *Alois Nebel* se hrály jenom na festivalech. Zná je tudíž jenom velmi málo diváků. Ten dojem popularity může také vznikat z toho, že DVD s českými filmy byly dávány jako příloha do celostátních novin. Dneska si je za pár zlotých můžeš koupit všude, prodávají se na ulici, na nádražích společně s dalšími věcmi, které se v trafikách neprodaly.

S divadlem je to ještě horší. Divadlo je ještě méně populárním druhem kultury než film. I v Polsku se dobře prodává divadlo, které není moc vážné a ve kterém hrají hvězdy. Diváků, kteří hledají v divadle něco víc je všude stejně – málo.

Je polské divadlo v porovnání s českým jiné?

Myslím, že ne. Děním divadlo na dobré (rozuměj jako divadlo, které hovoří o nesnadných a objevných tématech) a na špatné (tedy takové, které se chce jen zalíbit divákům). A takové divadlo je všude, u nás i u vás. V Praze jsem třeba viděla vynikající inscenaci, kterou počítám mezi nejlepší inscenace, jaké jsem kdy viděla. Byl to *Gottland* ve Švandově divadle. Velmi mnohovýznamová a objevná inscenace, která měla navíc přitažlivou formu.

Kdybych však měla ukázat na nějaký rozdíl mezi polským a českým divadlem, řekla bych, že v Česku hraje trochu rychleji – čtyř a více hodinové inscenace, které v Polsku nejsou žádnou výjimkou, si v českém divadle představit neumím.

Jak vypadá podpora a péče o současné drama v Polsku? Jaké instituce a jak se o současné hry zajímají?

Na prvním místě je třeba jmenovat měsíčník Dialog, který vychází od roku 1956 a který v každém čísle publikuje několik původních, polských i zahraničních her. Dialog se řídí jednoduchou zásadou, aby otiskovaný text nebyl na polských scénách ještě uveden. Dále je tu Laboratoř dramatu, něco jako škola pro dramatiky, která existuje už asi deset let a kterou vede Tadeusz Słobodzianek – významný dramatik a ředitel divadla. Laboratoř má svou scénu, na níž uvádí nejzajímavější nové hry, které v rámci Laboratoře vznikly. A samozřejmě organizuje řadu scénických čtení, črt, přednášek a diskusí. Słobodzianek pravidelně v létě organizuje rovněž pracovní workshopy, na které zve dramatiky, režiséry a herce, aby všichni společně pracovali na jednom konkrétním tématu. Tyto workshopy mají jen pracovní charakter, vybrané téma je „prozkoumáno“ ze všech možných úhlů – přednášky odborníků, společné diskuse. Ve výsledku nejde o to, aby vznikl finální text, ale o to, aby se dramatici, režiséři a herci setkali při společné práci.

Existuje také několik soutěží, speciálně zaměřených na nové dramata. Největší a nejdůležitější je Gdyňská dramatická cena, která je zároveň spojena s festivalem inscenací současných polských her. Autor vítězného textu vyhrává 50.000 zlotých (cca 300 000 Kč – pozn. jj) a jeho hra je inscenovaná. Další významnou cenu organizuje ministerstvo kultury, jež je určena inscenaci současného dramatu. V neposlední řadě existuje mnoho menších, lokálních soutěží, které se soustředí na současnou hru, polskou i zahraniční.

Daly by se stručně postihnout témata, kterými se současní polští dramatici zabývají?

Ta témata budou asi všude stejná. Mezilidské vztahy, vztahy v rodině, především vztahy s rodiči a zejména takové, kterým říkáme „toxické“.

Jako jistou polskou specialitu (a možná i tradici) lze poukázat na historická témata, kdy si dramatik vezme nějakou postavu či událost z dějin. My v Polsku žijeme se svými dějinami každý den a máme výrazný pocit, že nás to pořád ovlivňuje.

V poslední době pozoruji výrazný trend v psaní her na antická témata či jejich variace. Ale možná je to jen přechodná móda.

Přeložila jsi do polštiny *Zpověď masochisty* Romana Sikory. Čím tě tato hra zaujala?

Na *Zpovědi masochisty* mě nejvíc zaujalo její téma – upozornění na sociální mechanismy, kterých si už ani nevnímáme. Když vidíme za pokladnou hypermarketu unavenou starší ženu, tak spíš budeme nervózní, že je pomalá, a nad její situací se už vůbec ani nezamyslíme. Nebo když nám šéf řekne, že je krize a proto musíme pracovat víc a za menší plat, tak bez rozmyšlení souhlasíme a jsme ještě rádi, že tu práci vůbec máme. Nebo když

nám nějaký politik říká, že musíme platit vyšší daně, a my už opravdu nevíme, odkud ty peníze stále brát, a pak se dovíme, že se zbytečně promrhávají a ztrácí miliony. To je určitě velmi důležité téma a to nejen v Polsku nebo České republice, ale i ve všech zemích.

A navíc mám ráda ten podivný, potrhaný Masochistův jazyk, který zpomaluje každou výpověď, neustále překáží, a který nás nutí k větší koncentraci. Připomíná mi trochu jazyk Witolda Gombrowicze. A taky tak občas v mém překladu zní. Ale to už asi jinak nejde, kdy se něco takového překládá právě do polštiny.

Navštivte www.dilia.cz

DIVADELNÍ ODDĚLENÍ

Vzhledem k obrovskému množství děl a autorů, které DILIA zastupuje, jsme se rozhodli v této rubrice nadále uvádět jen české či světové premiéry nebo jinak významná uvedení (např. nových překladů či úprav). Tučně jsou označeni právě ti autoři, které zastupujeme. Záznamy o premiérách jsou krácené, neuvádíme v nich kompletní autorský tým.

Premiéry a užití děl

ŘÍJEN

5.10.2011 Česká premiéra
Slezské divadlo Opava – Činohra
(Klub Art – Obecní dům)
Adolf Muschg
Pidimuz
Překlad: **Vladislav Čejchan**

6.10.2011 Obnovená premiéra
Divadlo LETÍ Praha (Studio
Švandova divadla)
Roman Sikora
Zpověď masochisty

Adolf Muschg: Pidimuz - foto: Tomáš Ruta

Divadlo Antonína Dvořáka
Příbram (Velká scéna)
Milan Šotek První provedení
Tajemství žlutého hřbetu
Texty písní: **J. Suchý, J. Šlitr**
a **F. Havlík** – hudba

8.10.2011 První provedení
Divadlo Radost Brno
Vlastimil Peška
Tři pohádky pro rošťáky

Česká premiéra
Jihočeské divadlo České
Budějovice – Loutkohra (Malé
divadlo)
Šaouch Ibrahim
Abeceda

15.10.2011 První provedení
Divadlo Drak Hradec Králové
Vítek Peřina
**U kanónu stál aneb Bitva
u Hradce Králové**

31.10.2011 Česká premiéra
Slovácké divadlo Uherské
Hradiště (Malá scéna)
Jordi Galcerán
Konkurz podle Grönholma
Překlad: **Ivory Rodriguez**

Jordi Galcerán: Konkurz podle Grönholma -
foto: Pavel Princ

LISTOPAD
2.11.2011 Česká premiéra
Východočeské divadlo Pardubice
(Malá scéna)
Susana Torres Molina
Ona

Překlad: **Šárka Pavelková**
*Scénické čtení současné dramatiky
z cyklu Malé inscenace na Malé scéně.*

4.11.2011 První provedení
Národní divadlo Brno – Divadlo
Reduta (Divadlo Reduta)
**Choderlos de Laclos –
Daniel Špínar**
Valmont
Překlad: **Dagmar Steinová**

11.11.2011 První provedení
Divadlo Lampion Kladno
František Hrubín
Bela Schenková
O nosáčovi
Hudba: **Jana Štormská**

12.11.2011 První provedení
Slovácké divadlo Uherské
Hradiště
**Olga Tokarczuk – Renata
Putztlacher**
Denní dům, noční dům
Překlad: **Petr Vidlák**

Olga Tokarczuk – Renata Putzlacher: Denní dům,
noční dům - foto: Jan Karásek

16.11.2011 Česká premiéra
Divadlo v Dlouhé Praha
Dennis Kelly
Láska a peníze
Překlad: **Lucie Kolouchová**

18.11.2011 Česká premiéra
Divadlo Ungelt Praha
Bernard Slade
Vzpomínky zůstanou
Překlad: **Rostislav M. Černý**

19.11.2011 Česká premiéra
Městská divadla pražská Praha
(Divadlo Rokoko)
Marius von Mayenburg
Perplex
Překlad: **Kateřina Bohadlová**

20.11.2011 Česká premiéra
Komorní Činohra Praha (Malá
scéna Divadla pod Palmovkou)
David Mamet
November
Překlad: **Ester Žantovská**

Česká premiéra
Divadlo LETÍ Praha (Studio
Švandova divadla)
Roland Schimmelpfennig
Peggy Pickitová
vidí Boží tvář
Překlad: **Markéta Polochová**
Scénické čtení. Scénická skica
projektu 8@8 v rámci off-programu
Pražského divadelního festivalu
německého jazyka.

Marius von Mayenburg: Perplex - foto archiv divadla

PROSINEC
7.12.2011 Česká premiéra
Slezské divadlo Opava –
Činohra (ARTKLUB Obecní dům)
Spiro Scimone
Oslava
Překlad: **Tereza Siegllová**

9.12.2011 Česká premiéra
Centrum experimentálního
divadla (CED) Brno – HaDivadlo
Falk Richter
Porucha
Překlad: **Martina Černá**

Spiro Scimone: Oslava - foto: archiv divadla

Falk Richter: Porucha - foto: archiv divadla

12.12.2011 První provedení
Divadlo Alfa Plzeň
Vítek Peřina
Perníková chaloupka

Česká premiéra
Studio Ypsilon Praha (Malá scéna)
Braňo Holiček a kol.
Ijá

Výhodné provozování her

Zaplacené zálohy

Divadelní oddělení upozorňuje na možnost výhodného provozování her zahraničních autorů, kde již byla zaplacená záloha a dílo lze tedy do vypršení smlouvy provozovat pouze za příslušná procenta honorářů zahraničních autorů (k nim je samozřejmě nutno připočítat procenta pro překladatele, příp. úpravu). Seznam je řazen chronologicky, novinky jsou vyznačeny tučně. Pro amatéry všechny francouzské hry za sníženou zálohu 200,- EUR netto na 8% z brutto tržeb, italské a španělské hry za zúčtovatelnou zálohu 300 – 400,- EUR netto na 8% z brutto tržby.

Synopse zde uvedených her naleznete na internetové stránce www.dilia.cz/synopse.

Jméno autora – název hry	% z hrubých tržeb (zaplaceno do)
Joseph Stein, Fred Ebb, John Kander – Řek Zorba	za 10% netto (31. 12. 11)
Marina Carr – Žena a megera	za 6% netto (25. 2. 12)
Stephen Mallatratt, Susan Hill – Žena v černém	za 6,5% netto (4. 5. 12)
Woody Allen – Zahraj to znovu, Same	za 7,7% netto (30. 6. 12)
Robert Bolt – Ať žije královna	za 6% netto (3. 9. 12)
Joe Orton – Jak se bavil pan Sloane	za 8% netto (12. 9. 12)
Martin McDonagh – Osířelý západ	za 6,5% netto (31. 12. 12)
Michael Cooney – Habaďúra	za 6,5% brutto (31. 12. 12)
Christopher Hampton – Nebezpečné vztahy	za 8% netto (16. 1. 13)

Jméno autora – název hry	% z hrubých tržeb (zaplaceno do)
Arthur Miller – Stvoření světa a jiné obchody	za 7% netto (17. 3. 13)
Tennessee Williams – Tramvaj do stanice Touha	za 6% netto (1. 9. 2013)
všichni belgičtí autoři (de Ghelderode, Barbard atd.)	vždy za 8% netto
John Godber, Jane Thorntonová – Barmanky	za 6% netto (28. 2. 2015, profesionální divadla)

Pro usnadnění orientace v synopsích námi zastupovaných her připojujeme ke každé z nich grafické značky, které přiblíží charakter hry, žánr, obsazení atd.

trhák – hry, které doporučujeme zvláštní pozorností, jsou totiž buď horkými novinkami nebo již zaznamenaly velké úspěchy na světových scénách.

komedie – hry, které je možno zařadit do žánru komedie.

hry se zpěvy, muzikály – hry jednak hudebně dramatického žánru, nebo ty, které alespoň částečně obsahují zpěvy či tance.

hry dostupné v elektronické podobě – hry, které máme k dispozici v elektronické podobě, a můžeme Vám je proto obratem poslat e-mailem.

komorní hry – hry s malým obsazením, maximálně do čtyř postav.

hry vhodné pro amatéry – hry vhodné pro profesionální soubory, ale zároveň dostupné i pro amatérská divadla.

hry vhodné pro děti a mládež, pohádky – hry vhodné jednak pro dětské diváky, ale také pro mladé inscenátory, studentská, dětská divadla apod.

loutkové hry – hry čistě loutkové, nebo i takové, ve kterých spolu s loutkami vystupují i živí herci.

Nabízíme

České hry

Česká válka

Miroslav Bambušek

Obsazení: 10 mužů, 3 ženy

Tak je to tady... copak asi chtějí... zeptat se mě jak se mám... a že by se mnou potřebovali mluvit na ustředí... a že o nic nejde, ať si nic neberu, že se hned vrátím... nejpozději ráno... Měl jsem vzít čáru rovnou... jako všichni... teď už je pozdě... neměl jsem se sem vůbec vracet!

Divadelní hra Česká válka, napsaná pro Divadlo Na zábradlí, se odehrává v padesátých letech minulého století v Československu a zabývá se protikomunistickým – třetím – odbojem. Otvírá události spojené s odporem duchovních proti praktikám Komunistické strany, s aktivitami skupiny bratří Mašínů, odbojovými skupinami Černý lev 777, Hory Hostýnské, MAPAŽ, Světlana a dalšími. Ve hře jsou některé situace, které se staly, i osoby, které existovaly.

Jak se projevuje odpor proti totalitním režimům? Jak vysoké jsou oběti za takový odpor? A jaký vlastně byl odpor proti komunistickému režimu v bývalém Československu? Neprošlo to náhodou komunistům u nás po roce 1948 nějak příliš hladce? Proč snaha odbojářů neměla ve společnosti větší odezvu? Proč vyšel na prázdno? Byla studená válka válka? Byl třetí odboj odboj? Co nám po tom všem zbývá teď? K čemu se můžeme přihlásit? A na co máme navázat? Na příběhu jedné rodiny a jedné vesnice

sledujeme osudy lidí spojených s událostmi po roce 1948. Jejich životní cesty se místy prolínají a vytvářejí groteskně napínavé drama jednoho z nejtemnějších období našich dějin.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

BabyBoom

Zuza Ferenczová

Obsazení: 3 muži, 4 ženy

Hra se odehrává v nemocnici před porodnickým oddělením. Vystupují tu tři páry, které čekají na porod, a porodní sestra. Hra dlouho působí jako krutá komedie. Její tragičnost se vynořuje postupně, pomalu a nenápadně. To, co je v našem lidském životě tím nejkrásnějším, nejsmysluplnějším božím darem: počít a porodit dítě, všechno to laskavé, přirozené a dobré, se v této hře mění na jakýsi neurotický obchod s city a s pudy, na úsilí využít tuto mezní situaci porodu pro sebe, vydírat toho druhého, vyhrožovat si, útočit, vzbudit pocit lítosti, zničit ho... Je to boj o vlastní výhry, jde o to, aby se splnily moje představy, touhy, je to zoufalý boj o potvrzení sebe samotného – děti jsou jen záminka, o ně nejde. Mají se narodit, aby se vyřešil můj problém, jen můj, jde přeci o mě... Děsivé, a přitom tak smutně současné. Mezi těmito páry se pohybuje porodní sestra, které vyoperovali dělohu. Chce dítě, ale nikdy ho mít nebude. Souloží, ale je to jen mrazivý akt ukojení mrtvé vášně.

(Roman Polák, předseda poroty soutěže Dráma 2010)

Hra získala **1.místo** v soutěži **DRÁMA 2010**.

K dispozici jsou její překlady do slovinštiny a italštiny.

Text ve slovenštině v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Problém / Vyskočit z kože

Zuza Ferenczová

Obsazení: 1 muž, 3 ženy

„Kdyby Sarah Kane napsala komedii, byl by to Problém.“

(Abdulkarim Malik)

Dělat rozhodnutí je vždy těžké, ale pokud je navíc člověk smutný natolik, že se nedokáže svěřit ani nejlepším kamarádkám, v tomto případě Kice a Ice. Proč se některé problémy vyřeší samy a jiné ne a na ty jiné nezabírá ani 84 kil POČKEJAUVIDIŠ, ČASVŠECHNOVYŘEŠÍ, NEBOJSENEJAKBUDE?

Dívce je SKOROŠESTNÁCT, je těhotná a neví, co má dělat. Nemůže mít dítě ale nemůže jít na interrupci bez toho, aby věděla COBUDEPOTOM. Jelikož jí na tuhle zásadní otázku nedokáže nikdo uspokojivě odpovědět, odhodlá se zažít okraj smrti na vlastní kůži. Potká kluka, jehož matka utekla z potratu VPUNTÍKOVANĚMPYŽAMU. Dívka nemá matku a chlapec tu svou nenávidí. Jak říká, matka je jako tetování, zůstane ti do konce života. Chlapec souhlasí, že dívka pomůže tak trochu umřít. Vyvstane však před nimi praktická otázka: jak dívku jen TAKTROCHUZABÍT. Nakonec najdou řešení, ale zjistí, že zabít kamarádku je opravdu těžké. Navíc pokud jste se do ní zamilovali. Čas běží, dívka měla jen 84DNÍ, aby se rozhodla a teď nastal ten poslední. Kika a Ika mezitím řeší závažnou otázku – co by si oblíčky na druhý svět. Ještě jedna důležitá věc: KDYZMÁTEPROBLÉM, neměli byste mu dávat jméno. LEM- PROB. Je to už jméno?

Text ve slovenštině v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Hra je k dispozici také v anglickém překladu.

Zuza Ferenczová (1977, Slovensko)

Studovala divadelní dramaturgii na činoherní a loutkové fakultě VŠMU v Bratislavě. Spolu s Antonem Medowitsem je autorkou divadelních her *Rečičky* a *Solitaire.sk*, která zvítězila v soutěži Dráma 2007. Dále je autorkou hry *Babyboom*, která byla jedním ze dvou vítězných textů soutěže Dráma 2010 a hry pro mládež *Problém / Vyskočit z kože*. Živí se jako scenáristka.

Publikace:

REČIČKY - v časopise Theater der Zeit (2007, německy), v magazínu Artistas Unidos (2008, portugalsky) a časopise VLNA (37/2008, slovensky)

SOLITAIRE.SK - v časopise KØD (2007/2008, speciální vydání, anglicky), ve sborníku Dráma 2007/2008 (slovensky) a ve sborníku Sodobna slovaška drama (2011, slovinsky)

BABYBOOM - v časopise KØD (6/2011, úryvek, slovensky) a sborníku Dráma 2009/2010 (slovensky)

PROBLÉM/ VYSKOČITĚ Z KOŽE - ve sborníku New Theatre plays from Europe to South Africa for young people aged 11 - 15 (2011, anglicky) a v časopise SAD (04/2011, slovensky)

Uvedení:

REČIČKY - VŠMU, Bratislava (2007) a Playground EAST, Marburg (2008)

SOLITAIRE.SK - Divadlo v Dlouhé, Praha (2008), Teatro Reon, Bologna (2010) a Festival Borštnikovo Srečanje, Maribor (2011), scénická čtení

BABYBOOM - Eco&Pieroni performing arts, Caprarola (2001) a Městské divadlo Žilina (2001) scénické čtení

PROBLÉM / VYSKOČITĚ Z KOŽE - Divadlo v Dlouhé, Praha (2012) scénické čtení

Ulity

Magdalena Frydrych Gregorová

Žánr: činohra

Obsazení: 3 muži, 4 ženy (všem něco mezi 20–30 lety)

Opravdová samota přichází s čekáním na pláč. Je půl čtvrté ráno a pláč nikde. Duše zkamenněla. Pramen vyschl. Sup se snesl na mršinu. Zajímalo mě, kolik lidí dneska brečelo, tak jsem se zeptal Googlu, ale ani někdo tak chytrý jako Google neví, kolik lidí dneska brečelo. Chybí čísla. Pláč je orgasmus duše. Pláč je bonus. S pláčem prostě nepočítejte...

Sedm ulit. Sedm malých vesmírů. Cítíte se opuštěni? Chybí vám pozitivní energie do života? Jste u konce se svými silami? Pak vezte, že nejste sami!

Život s postiženou, věčně odmítavou a ironickou sestrou Věru zcela vyčerpává a doslova dusí. Radka zůstala po těžké nehodě na vozíčku. Je jí třicet, utápí se v beznaději, sebelitosti a trýzni. Už dva roky nevyšla z domu. Proklíná svět, osud, sebe a v každé druhé větě nezapomene připomenout, že by bylo nejlepší, kdyby bylo dávno po ní. Svě dny tráví tím, že chroupe brambůrky a ničí svou sestru Věru, která se o ní stará. Jakékoli pokusy povzbudit a motivovat Radku k životu vždy ztroskotají ještě dříve, než je Věra stihne realizovat nebo dokonce jen vyslovit. Proudí negativní energie vytvořily v jejich domácnosti a životech pevné hrady, které se nyní snaží zdotat nový Věřin přítel Marek. Marek je snaživý učitel hry na keyboard a vyléčený alkoholik. Miluje svou fenku Esterku a nyní také

Věru. Pro Věru je Marek osvěžující nadějí na šťastný vztah se spoustou pozitivní energie a uvolněného dýchání.

Po první společné večeři, která se promění ve velké fiasko, přichází odhodlaný Marek s řešením – pozvou Radce domů osvědčenou psycho-terapeutku. Pozitivní Hedvika je zkušenou „léčitelkou lidské duše“, ale s někým jako je Radka, se ve své praxi ještě nesetkala. Radka je, jak se dalo čekat, rezolutně proti. Hned ze začátku Hedvikou upozorní, že žádná léčba pro ni nemá smysl, protože stejně nepovede k tomu, aby začala chodit. Věře se postupně rozpadá vztah s Markem, který v dobré víře přinese na druhou společnou večeři keyboard a poté, co se Věra opije, jí ve stejně dobré víře navrhuje, jestli by se neměla léčit i ona sama. Věra pláče na rameni své kamarádce Hance. Ta prodává parfémů v Tesco a právě si dopřává „oddych“ se svým dlouholetým přítelem Františkem. František miluje Hanku a nevýslovně jejím náhlým odmítavým postojem trpí. Svě zklamání ventiluje ve svém nočním pořadu v rádiu, kde vystupuje pod temným pseudonymem Frankenstein. Frankenstein – na rozdíl od Františka – už zcela rezignoval na veškerou lásku, nadějí a harmonický život. Svou teorii negativního života, kterou svým posluchačům noc co noc nabízí, opírá o trojedinou jistotu, kterou je DHN – tedy Deprese, Hrůza a Nicota... Radka má po rozchodu Věry s Markem výčitky a rozhodne se pozvat psycho-terapeutku Hedvikou ještě na jedno sezení. Hedvika tentokrát nepřijde sama. V rámci terapeutické metody „sdílení“ přivede k Radce domů svého pacienta Otu, kterému amputoval vlak nohu. Ota dělal do této doby v léčbě velké pokroky...

Tragikomická hra *Ulity* je o válce mezi dobrem a zlem, přičemž není vždy jasné, co je dobro a co zlo.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Těhotná s gigolem?

Miroslav Oupic

Obsazení: 3 muži, 4 ženy

Dramatizace stejnojmenné autorovy knihy.

Tato divadelní hra přináší netradiční pohled na jedno nechtěné těhotenství. Hlavní hrdinka Veronika pozná na narozeninovém večírku své kamarádky v pozvaném striptéroví a gigolovi „Brunovi“ bývalého spolužáka Kamila. Po následném setkání se jejich večere protáhne až do ranních hodin, kdy Veronika opouští jeho ložnici. Za necelé dva měsíce pak zjistí, že je těhotná, ale s kým? S manželem nebo s bývalým spolužákem? Jak se Veronika zachová? A co na to manžel?

Autor děj přibližuje netradičně ze všech tří pohledů – Veroniky, Kamila a také Veroničina manžela Petra.

Tato psychologická hra ukazuje jak nejednoznačnost otce zatím nenarozeného dítěte výrazným způsobem zasahuje do životů všech tří postav.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Za ty prachy to přece vydržím! (2012)

Miroslav Oupic

Žánr: černá komedie

Obsazení: 5 mužů, 2 ženy

Jarda je ženatý muž středního věku. Mohl by být docela spokojený, jen kdyby jej nesužovaly dluhy, které dělá jeho manželka neuváženým nakupováním. Navíc si jej dobírá mladý kolega z kanceláře, že je ňouma, chodí v obleku a mluví jen spisovně a že i když se s ním vsadí o zajímavou finanční částku, nenechá si udělat ani malou kěrku na skrytém místě na těle. Jarda sázku přijímá a ten samý den se jde podívat do nedalekého tetovacího salónu. Tam jej tatér informuje o různých možnostech a také mu řekne, že zrovna nyní jeho kamarádka hledá pro svůj sociologický výzkum člověka a nabízí za to neuvěřitelné peníze. Navíc se na to prý

Jarda určitě hodí. Když ji Jarda v kanceláři navštíví, dozvídá se, že by si za půl miliónu měl nechat udělat tetování na čelo, které musí mít viditelné celý měsíc! Přestože Jarda nabízenou sumu potřebuje jako nikdy před tím, tuto nabídku odmítá. Vždyť pracuje na významném úřadě!

Druhý den, když jej doma vlastní těhotná manželka před svým šéfem, což je i její tajný mileneček, který je u nich na návštěvě, ponižuje, že je nouma a že se nedokáže o svou rodinu finančně postarat, se Jarda rozhodne pro tetování, a tedy pro získání slíbené částky. Celý měsíc to určitě vydrží a všem ukáže, jaké peníze umí za měsíc vydělat! Z nich pak splatí všechny manželčiny dluhy a zbudou jim ještě peníze do rezervy, až se jim to malé narodí. Nic ale není tak jednoduché, jak se Jardovi na první pohled zdálo...

Tato černá situační komedie přibližuje s humorem a ironií, co všechno jsou lidé pro peníze schopni udělat, aniž by domysleli konce takovýchto „výhodných“ nabídek.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Hrnečku, vař! aneb Dvě pohádky o hrnečku

Vít Peřina

Žánr: pohádka

Obsazení: variabilní dle inscenačního řešení (1-5 herců s loutkami)

Pro děti od 3 let a nejnižší školní věk.

Na jednom kopci žije hodná Barunka se svou zapomnětlivou babičkou. Na protějším kopci bydlí nesmělý ctitel, krejčík František. Dalšího – ovšem mnohem méně sympatického – nápadníka potkává Barunka v údolí mezi kopci, kde žije starý, zlý mlynář. Kdo si nakonec koho vezme a bude s ním žít až do smrti, je nasnadě. Výrazně tomu pomůže tajemná zebračka a její kouzelný hrneček, který umí sám vařit kaši. Díky babiččině zapomnětlivosti totiž kaše nakonec zaplaví celé údolí. Nejenže kaše zastaví zlého mly-

náře v jeho dotírání na Barunku, ale ještě spojí oba kopce v jeden jediný a Barunka s Františkem to tak mají náhle k sobě mnohem, mnohem blíže.

K osobitě adaptaci klasické pohádky je jako malý bonus připojena i druhá pohádka, která známý motiv kouzelného hrnku vtipně převrací naruby. Hlavním hrdinou je tentokrát poněkud líný Honza, jehož však touha po získání zdánlivě kouzelného hrnečku dokonale promění. Hrneček v této druhé pohádce žádnou kaši neuvaří, ale ve svých důsledcích není jeho působení o nic méně kouzelné.

Hra byla poprvé inscenována v Naivním divadle Liberec a inscenace získala řadu festivalových cen, včetně Ceny za text na festivalu Mateřinka 07. Poté byla hra uvedena v Divadle ALFA Plzeň (2009, s pozměněnou verzí druhé pohádky) a chystá se její uvedení v Divadle Drak Hradec Králové (2012).

Obě drobně se lišící varianty 2. pohádky jsou obsaženy v textu k možnému výběru.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

James Blond

Vít Peřina

Žánr: komedie

Obsazení: variabilní dle inscenačního řešení (optimálně 5-6 loutkoherců a 3 loutkoherčky)

Pro mládež a dospělé publikum.

Loutková komedie ze zákulisí natáčení akčního filmu o neohroženém hrdinovi Jamesi Blondovi.

Hra parafrázuje nejtýpější postavy, motivy i „hlášky“ bondovského mýtu a zároveň si bere na mušku bizarní zákulisí filmových ateliérů, kde právě – se značnými problémy spojenými převážně s představitelem titulní postavy a jeho „blond girl“ – vzniká jeden z filmů o Blondovi.

Bláznivá loutková komedie o velmi nepovedeném natáčení akčního filmu získala po svém uvedení v Divadle ALFA (roku 2009 v režii T. Dvořáka) řadu ocenění v Čechách i zahraničí, včetně ceny za nejlepší českou loutkovou inscenaci roku 2009. Samotná hra se umístila v anketě o Cenu Alfréda Radoka na děleném 4. místě v kategorii Hra roku 2009.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

O bílé lani

Vít Peřina, James Thurber

Žánr: pohádka

Obsazení: 11 herců (6 mužů, 5 žen)

Pohádková komedie pro děti od 6 let.

Tři potulné věštkyňe (Libuše, Božena a Mařena) se chtějí vdávat a věstecká koule jim předpoví vhodné ženichy na hradě krále Kloudy.

Král Klouda má tři syny – Dardu, Škardu a Jardu. Otec a dva starší synové jsou vášnivými lovci. Snílek Jarda jejich zálibu v lovu nesdílí. Na hradě se nachází i mazaný sluha Packal, který díky neustálým převlekům tajně zastává ještě roli dvorního Čaroděje, Doktora a Kronikáře (bere tedy 4 platy). Věštkyňe si ihned krále získají informaci o existenci tajuplné bílé lani, kterou cestou potkaly. Zatímco se věštkyňe snaží zlomit srdce Čaroděje, Doktora a Kronikáře (tedy těžké osoby – Packala), král se syny uloví v lese bílou laně. Z té se vyklube dívka, pravděpodobně zakletá princezna, s velkým výpadkem paměti. Princové se předhánějí v námluvách (musejí plnit zadané úkoly), Packal stěží stihá měnit převleky a věštkyňe navíc na hradě vypátrají pověst o bílé lani, která se v úzkých proměňuje v dívku a v této podobě zůstává zakleta navždy poté, co se třikrát zklame v lásce. Vysvobodí ji svou věrnou láskou některý z princů? A koho si v bláznivém finále vezmou za muže tři věštkyňe?

Hra – obdobně jako commedia dell'arte – nabízí k hereckému ztvárnění výrazné typy, akcentuje humor, aniž by se ovšem vzdávala citovosti. Nad vším tím legračním, lehce ironickým hemžením se nakonec rozklene

duha „opravdové lásky“, mocné síly, jež jako v každé správné pohádce napomůže vítězství dobra nad zlem.

Dramatizace pohádky amerického humoristy Jamese Thurbera vznikla pro Divadlo ALFA Plzeň (2006), s použitím překladu předlohy Radoslava Nenadála.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Perníková chaloupka

Vít Peřina

Žánr: pohádka

Obsazení: variabilní dle inscenačního řešení

(optimálně 4-5 herců s loutkami + 2 muzikanti)

Pohádka (částečně ve verších) pro děti od 3 let.

Každá pec má svůj příběh. A o jedné, čerstvě opravené, vypráví po práci Starý pecař tomu Mladému. Za tou pecí si totiž strašně rádi hráli Jeníček a Mařenka. Tedy až do té chvíle, kdy je zlá Macecha vylákala do hlubokého lesa...

Pohádková klasika pro nejmenší děti, v níž chytrost zvítězí nad zlem, doznala řadu dílčích posunů oproti neznámějším verzím. Ke zlé Bábě například přibyl do chaloupky Dědek, důležitou roli v ději hraje i slepička, která Bábě s Dědkem snáší vejce tolik potřebná pro výrobu perníků. A aby toho nebylo málo, Dědek s Bábou si své nehodné choutky umějí i řádně zrýmovat. Ani to jim nakonec není nic platné, Jeníček s Mařenkou na ně samozřejmě vyzrají. A i Macecha, která to vše způsobila, se nakonec spálí (o pec) a neujde spravedlivému trestu.

Pohádka, kterou oba pecaři (a zároveň vesničtí muzikanti) prokládají známými lidovými písničkami pro nejmenší děti, nakonec dospěje do šťastného konce a Mladý pecař se od Starého také dozví, kvůli komu a čemu vlastně tu pec museli opravovat. Prsty v oné drobné nehodě měl jeden bláznivý dědeček a jeho velké kladivo...

Hra byla inscenována v Divadle ALFA Plzeň v roce 2011.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Souhvězdí aneb Řecké báje mimo výšeč

Vít Peřina

Žánr: komedie

Obsazení: variabilní dle inscenačního řešení (min. 3 herci s loutkami)

Pro děti od 8 let, mládež i dospělé.

Loutková komedie, která se odehrává na lékařské pohotovosti, kam jedné noci dorazí se zablokovanou krční páteří (od pozorování hvězd) amatérský astronom Albert.

Zatímco Albert čeká – ve společnosti ošetřující sestry a rozespalého doktora řeckého původu – až začne působit uvolňující injekce, ordinace ožívá jeho bájně-hvězdným vyprávěním. Vyprávěním o věčném a marném boji s Osudem, o hrdinství, jemuž je někdy třeba trošičku napomoci, a o pýše, která odjakživa předchází pád. V lehce apokryfním a humorném zpracování se postupně rozkrývá životní příběh mýtického hrdiny Persea. Jsme svědky jeho narození (jeho matka ho počne se samotným Dnem proměněným ve zlatý déšť), sledujeme jeho hrdinskou pout bájným Řeckem (zabití Gorgony Medúzy) či osvobození Andromedy a nakonec nás nemine ani hod diskem, kterým Perseus zabil vlastního otce, a definitivně tak naplnil dávnou věštbu.

Hra byla inscenována v Naivním divadle Liberec v roce 2011.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Vít Peřina (1978, Liberec)

Absolvent FF UP Olomouc. Od roku 2003 pracuje jako dramaturg v Naivním divadle Liberec. Jako autor divadelních (převážně loutkových) her spolupracuje s Naivním divadlem Liberec, Divadlem ALFA Plzeň, Divadlem DRÁK Hradec Králové, Divadlem Jonáša Záborského v Prešově.

Za text *Písmenková polívka* (společně s M. Homolovou pod pseudonymem Jan Bolek) obdržel Cenu za scénář na mezinárodním festivalu MATEŘINKA 2005. Na témže festivalu získal v roce 2007 stejnou cenu za hru *Hrnečku, vař! aneb Dvě pohádky o hrnečku*. Hra *James Blond*, psaná pro Divadlo ALFA (2009), se ocitla na 4. místě v anketě o Cenu Alfréda Radoka v kategorii Hra roku.

Je autorem her a dramatizací: *Léčba neklidem* (premiéra 2004, Naivní divadlo Liberec), *O ztraceném blesku* (premiéra 2004, Naivní divadlo Liberec), *Písmenková polívka* (premiéra 2005, Naivní divadlo Liberec), *O bílé lani* (premiéra 2006, Divadlo ALFA Plzeň), *Hrnečku, vař! aneb Dvě pohádky o hrnečku!* (premiéra 2007, Naivní divadlo Liberec), *Pečení holubi aneb Přísloví* (premiéra 2008, Naivní divadlo Liberec), *Vařila myšička kašičku* (premiéra 2009, Naivní divadlo Liberec), *James Blond* (premiéra 2009, Divadlo ALFA Plzeň), *Tajomný hrad v Karpatoch* (premiéra 2010, Divadlo Jonáša Záborského v Prešově), *Souhvězdí aneb Řecké báje mimo výšeč* (premiéra 2011, Naivní divadlo Liberec), *U kanónu stál aneb Bitva u Hradce Králové* (premiéra 2011, Divadlo DRÁK Hradec Králové), *Perníková chaloupka* (premiéra 2011, Divadlo ALFA Plzeň)

Domov můj

Jiří Pokorný

Žánr: černá komedie

Obsazení: 4 muži, 2 ženy

Konec srandíček. Můj spacák ste někomu prodali, to je jasný. Stojím tu sám, smradlavej a studenej, všichni sme nalitý. Je tma... Nedozírná. Co je to přátelství? Nemáme tady světlo ani knížky!

Komedie o skupince čtyř lidí, z nichž každý se k bezdomovectví dopracoval jiným způsobem. Momentálně je spojuje společné „přístřeší“ hřbitovní hrobky. Na jednoho z nich nezbyde spacák, a tak se rozhodne, že se raději nechá zavřít do teplého vězení a jde přepadnout benzínovou pumpu. Jaké je však jeho překvapení, když ani po opakovaných výzvách policie nepříjde. Vezme tedy značnou částku peněz a pozve své přátele na wellness pobyt do hotelu Hilton.

Hra o cestě ze hřbitova, přes luxusní hotel, zpátky na hřbitov, o tom, jak snadné je stát se bezdomovcem, o sociální inteligenci i sociálním státě a sedmidenním antistvoření světa.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

ČESKÁ MĚNA aneb První český monetární sitcom

Anna Saavedra

Obsazení: 5 mužů, 3 ženy

V magickém prostoru se setkává vzácná společnost cestovatelů časem, aby společně strávila jeden den, v němž se zároveň zrcadlí celé minulé století. Osobnosti vyobrazené na současných českých bankovkách procházejí Mou vlastní, krajinou peněz, krajinou paměti, krajinou svědomí. Otec vlasti Karel IV. po letech strávených ve Francii přijíždí na pražské hlavní nádraží, do nehostinné země, jejíž jazyk zapomněl, nikoho zde nezná a nemá kam hlavu složit. Ani české víno mu nechutná. „Také dělám chyby“, dodává českým národem naivně zbožštělý „tatíček“ Tomáš Garrigue Masaryk ke svému kontroverznímu působení v kauze Rukopisy. Nespoutaná Božena Němcová se noří do řeky a plave proti proudu nemajíc strachu, zatímco slavná operní diva Ema Destinová naruživě loví štky holýma rukama. Komenský se brouzdá řekou exilu, až tam, kde leží všechna Lešna, všechny Nardeny. Svatá Anežka vykouzlí pro hladového Františka Palackého vejce. Jen Přemysl I. Otakar mlčí s očima upřenýma do hlubin dávnověku... První český monetární sitcom.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Blues o Robertu Boyerovi

Michal Šanda

Žánr: bluesový minimuzikál

Obsazení: 7 mužů, 1 žena

Ústředními inspiračními prameny hry jsou Šandova mystifikační encyklopedie Blues 1890 – 1940 a životní osudy mississippského bluesmana Roberta Johnsona, respektive mýtus, který se kolem jeho osoby postupem času vytvořil. Děj se odehrává na jihu USA v době, kdy se formovala

moderní podoba blues. Pro charakteristiku ústředního hrdiny vystačí jediné slovo: hráč. Se stejnou vášní hraje muziku i hazardní hry. Sběrač bavlny Smith neunese prohru v kostkách a při rvačce vyrazí Boyerovi lahvi ginu přední zuby. Bez nich je s kariérou kornetisty amen. Boyer v návalu zoufalství do Smithe bodne nůž. V noci při cestě domů na křižovatce mezi nedohlednými bavlníkovými plantážemi ozářenými měsícem, potká zabitého Smithe. Ten mu beze slova podá kytaru. Byl to skutečně Smith? Mezi zaříkávačkami voodoo se šušká, že to byl ďábel. Objektivně doložitelným faktem je, že se Boyer naučil na kytaru ze dne na den. Široko daleko není bluesmana nad něj. Hraje na tančovačkách, na svatbách a funusech a jeho sláva stoupá. A potom se v Boyerově rodném Cuthbertu objeví dva agenti. Co jsou zač, nikdo neví. Boyer pro síchr práskne do bot. Stejne si prostitutku Doreen. Dojde jim benzín. U benzínky je pumpařem – Smith. Vycházejí z předpokladu, že vražda mrtvého se jaksí nepočítá, rozstřílí ho Boyer jeho vlastním revolverem na cucky. V horkém jižanském povětří se agenti se svými kufříky v rukou plouží co noha nohu mine, přesto jsou Boyerovi stále na stopě...

Ve hře zazní jedenáct blues, od Johnsonova Crossroad, přes Grinnin' in Your Face, Tupelo, Me and the Devil Blues, až po pracovní písně sběračů bavlny a vězňů na trestanecké farmě.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Sorento

Michal Šanda

Žánr: existenciální groteska

Obsazení: 6 mužů, 2 ženy

Manželé středního věku, Josef a Dita, pakují zavazadla na dovolenou. Od svatební cesty je to poprvé, co spolu jedou někam do zahraničí. Do Sorenta. K moři. Slunit se. Koupat se ve vlnách. Dosud veškerý čas a síly obětovali na výchovu dětí, teď už ale děti odrostly a osamostatnily se; až na Františka. Jeho fenomenální paměť je po prodělané encefalitidě

jednostranně zaměřená pouze na výsledky fotbalových utkání, sestavy mužstev a střelce gólů. Místo radosti z nadcházející dovolené dojde při pakování k ostré hádce. Navíc se překvapivě ukáže, že už v Sorentu ve skutečnosti jsou. Josef přivleče do hotelového apartmánu pytel s pískem. Kromě pláže se z něj vysypou i paklíky bankovek a revolver. Zasní výstřel. Skrz scénu profrčí cyklista. Vzápětí se ovce spláchnutí WC a z něj vyjde trenér se stopkami v ruce. Do vítězství v Giro d'Italia zbývá pět minut, třicet vteřin. Sotva se Dita uvelebí na vysněné pláži, přijde dívka, mladá koketní blondýna a cyklistův triumfální výkřik v cíli splyne s Josefovým orgasmem. Tato zdánlivě nesourodá melanž postav a situací má však svůj pevný svorník, jak se na samém konci hry ukáže. Možná pevný až přespříliš.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Michal Šanda (1965)

Básník, prozaik a dramatik. Po studiích gymnázia vystřídal řadu zaměstnání, od roku 1991 působí jako archivář v pražském Divadelním ústavu. Od poloviny 90. let se věnuje autorské tvorbě, která ve své pestrosti sahá od poezie na pomezí výtvarného umění a literatury, přes dokumentární epiku příběhů z lidské periferie a posléze literární mystifikaci, až k próze. Vydal dvanáct knih, např. *Blues 1890 – 1940*, *Sudamerická romance*, *Kecanice*, *Merekvice*, *Remington pod kredencí* nebo vzájemnou korespondenci s Karlem Havlíčkem Borovským, *Dopisy*.

Dovolená po česku

Roman Vencel

Žánr: komedie

Obsazení: 2 muži, 2 ženy

Dva manželské páry si užívají dovolenou na jachtě plující kolem Řecka. Viktor je divadelní herec, který se shlédl v Aleně - mladé absolventce estetiky, jež se „dočasně“ živí venčením psů. Eva, žena v nejlepších letech, je psychologka a odbornice na partnerské vztahy, která spojila svůj život s Janem, majitelem trochu netradičního internetového obchodu.

Právě se chystá oběd a atmosféra na lodi je prosycena sluncem a pohodou. Tu naruší jeden nedbale vyhozený, pozitivní těhotenský test. Jeho objevitelem je Viktor, který okamžitě pochopí, odkud vítr fouká a neváhá gratulovat Evě k radostné události. Protože Eva děti mít nemůže, vykládá si celou situaci jako poněkud nechutný žert, jenže onen test opravdu existuje a vzhledem k tomu, že na lodi jsou pouze dvě ženy, přičemž jedna z nich je neplodná, není těžké dopátrat se, komu asi patří. Viktora to ani trochu nepotěší, naopak začne propadat v zoufalství – jeho Alenka je v očekávání a to i přesto, že spolu již půl roku nespí...

Komické dialogy, neočekávané zvraty a překvapivé rozuzlení, to vše v sobě skrývá původní česká hra *Dovolená po česku*. Na paškál se tu dostanou nejen vztahy mezi ženami a muži, ale také milostný život nebo typicky české vnímání světa. Atraktivní prostředí paluby lodi slouží zároveň i jako motiv jakéhosi „boxerského ringu“, ze kterého není úniku. Postavy jsou uvězněny na malém prostoru uprostřed moře, a tak pro ně neexistuje jiné východisko, než pustit se po hlavě do řešení nastalých situací. A věřte tomu, že jsou to situace, které diváky zvednou ze sedadel...

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Nabízíme

Zahraniční hry přeložené

PŘEKLADY ZUZANY AUGUSTOVÉ NOVĚ V DILIA I.

Zuzana Augustová (*1963, Praha)

Absolvovala divadelní a filmovou vědu na FF UK v Praze. Externě vyučovala na Katedře ALD DAMU. V letech 1991-1992 studovala díky třísemestrálnímu stipendiu Rakouského ministerstva pro vědu a výzkum v Institutu pro divadelní vědu Vídeňské Univerzity. V letech 1998-2001 absolvovala doktorské studium na Katedře divadelní vědy FF UK a v září 2002 obhájila titul Ph.D. Soustavně se věnuje rakouské dramatičce, tvorbě **Thomasa Bernharda**, **Elfriede Jelinek**, **Ernsta Jandla**, **Wernera Schwaba** a divadlu německé jazykové oblasti, publikovala řadu statí a článků s touto problematikou. V roce 2001 vyšel knižně rovněž její překlad divadelního textu **Elfriede Jelinek** *Nemoc aneb Moderní ženy* (in: *Klára S., Nemoc aneb Moderní ženy, on není jako on*, Větrné mlýny, Brno 2001), v dubnu 2006 měl v Divadle Komedie premiéru její překlad hry **E. Jelinek** *Sportštyk* a v prosinci 2006 také její překlad textu **Ernsta Jandla** *Humanisti*. Je autorkou monografie o **Thomasu Bernhardovi** (*Thomas Bernhard, Větrné mlýny*, Brno 2003).

Žádné světlo (Kein Licht, 2011)

Elfriede Jelinek

Rakousko

Překlad: Zuzana Augustová

Žánr: činohra

Postavy: 2 postavy

„Něco se zásadně změnilo... Něco, co člověk vytvořil, se nezvratně obrátilo proti němu, a světlo, které dřív svítilo na něj, teď modravě vyzářují kosti v jeho těle.“

Svůj nejnovější, relativně krátký divadelní text *Kein Licht* (cca 40 stran) napsala Elfriede Jelinek v přímé souvislosti s letošní havárií jaderné elektrárny Fukušima a vlnou tsunami v Japonsku. Hra měla premiéru 29. 9. 2011 v divadle Schauspiel Köln. Lze ji řadit k dílům E. Jelinek o lidské hybris a technice, která katastrofálně vítězí nad člověkem. V dramatickém světě této hry nahrazuje selhávající technika antické fátum. Dění se odehrává v prázdném prostoru, který připomíná chronotop a situaci Beckettova *Konce hry*. Dvě postavy A a B, první a druhý houslista nepřítomného orchestru, provozují hudbu a hovoří o tom, ale nic nevidí a neslyší ani tóny, které se snaží vyluzovat. Jejich neslyšnou hru nahrazuje Jelinek svou „jazykovou partiturou“. Postavy jsou zahleděny do vlastního umění, bez ohledu na okolní katastrofu. Vadí jim pouze ohlušující ticho, které nastoupilo na místo zvuků, nebo různý hluků, „vytí, řev, sténání a pláč“, jež vnímají jen jako rušivý element, který možná přehlušuje jejich hru, „do níž tolik investovaly, aniž by něco vyprodukovaly. Přesto hrají dál – jako loutky, za jejichž nitky tahá někdo jiný. Proměna v automaty rozkládá jakékoliv sociální vazby. Empatie zmizela, umění ztratilo sdělitelnost. To připravilo cestu pro vnitřní i vnější chlad lidí, anestézii lidských srdcí a rozumu.“ Tichu, mlčení čelí Jelinek svým textem. Zaznívají v něm přízračně výkřiky zamlčených současných a budoucích obětí.

Tisk nazval text E. Jelinek „grandiózním Rekviem“ či „pronikavou a neúprosnou bachovskou fugou, jejíž melodie vypovídají o smutku, zoufalství, výsměchu a tichém bláznovství, jež je odpovědí na hlučnou brutalitu dějin.“

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA. Hra se v současné době překládá.

Sportštyk (Ein Sportstück, 1998)

Elfriede Jelinek

Rakousko

Překlad: Zuzana Augustová

Žánr: činohra

Obsazení: 6 m, 4 ž (a další postavy)

Sportštyk rakouské dramaticky Elfriede Jelinek má v kontextu současného evropského dramatu zvláštní postavení – a to jak svým tématem, tak i formou a v neposlední řadě šíří záběru, ve kterém autorka své téma pojednává. Toto drama je vystavené na půdorysu antického mýtu o Elektře, přesněji na půdorysech antických dramatických zpracování Elektry. Jelinek starý mýtus analyzuje a transponuje do současnosti. Téma války vedené muži a jejich přímých společenských následků – osamělosti žen a jejich bezmocnosti vzepřít se válečnému běsnění silnějšího rodu – rozvíjí autorka na pozadí nejpobulárnějšího sportu současnosti: fotbalu. V tomto rámci dokáže na několika fragmentárních příbězích propojit osudovost a archetypální situace antických hrdinů s existenciálními pocity falešných hrdinů dneška. Jelinek hra se neomezuje na zobrazení skutečnosti. Je důslednou analýzou všech jevů spojených s násilím – od antické osudové kletby a msty až po dnešní fenomény nacionalismů, rasismů, společensky tolerované agrese či agrese podmíněné davovou psychózou. Neméně důsledně jako svět mužského násilí analyzuje Jelinek i svět žen – svět pasivního utrpení, podřízení se dik-tátu krásy a módě plastických operací, svět mediální manipulace či boje o společenské postavení. *Sportštyk* je hyperbolickým obrazem vyšínuté společnosti, ve které každý jedinec potenciálně vede válku proti všem

ostatním, kteří nejsou zrovna členy jeho gangu nebo kroužku nebo zájmové skupiny.

Hru v české premiéře uvedlo v květnu 2006 Pražské komorní divadlo v Divadle Komedie.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Poutník (Der Wanderer, 1999)

Elfriede Jelinek

Rakousko

Překlad: Zuzana Augustová

Žánr: monodrama

Obsazení: 1 muž

Dramolet nazvaný podle Schubertovy písně. Jedná se o jakýsi dodatek ke hře *Hra o sportu – Sportštyk*, respektive k jejímu závěrečnému monologu, ve kterém se autorka, sama vtělená do postavy Elfi Elektry, vyrovnává se vztahem k duševně nemocnému otci, k jeho chorobě, umírání a smrti. Dramolet *Poutník* je intimním monologickým textem, který pojednává totéž období a téma, jen z opačného pólu, s opačnou perspektivou. Jediným mluvčím textu je právě postava autorčina otce. Ve svém monologu reflektuje poslední období svého života, či spíše nežítí, v naplň nedostavěném rodinném domku, který majitelé předělali na starobinec. „Péče“ o větší množství starých a bezmocných lidí jim totiž měla finančně umožnit dům dostavět. Sem autorčina dominantní matka nemocného otce umístila. (Tentýž motiv známe z autobiografického románu E. Jelinek *Pianistka*.) A autorka se ústy postav, které nesou autobiografické rysy (Autorka, Žena, Elfi Elektra ve *Sportštyku*), obviňuje, že „odsunutí“ a tím nepřímou „smrtí“ otce nezabránila. V otcově monologu v dramoletu *Poutník* se však ozývají pouze vzpomínky na ženu, něžně přezdívanou Loneli (matka autorky se jmenovala Ilona, jedná se tedy zřejmě o skutečnou zdrobnělinu jejího jména), na vlastní život a osud, důstojnost, které nenávratně ztratil, stejně jako přítomnost

vlastní ženy. I putování, které dříve miloval, je teď už jen imaginární, at už se jedná o hrdinovu pomyslnou pouť vnějším světem, který si musí v předstávách přiblížit do svého nového obydlí, anebo o putování vlastním vnitřním mizejícím světem, či o prostupování obou. Zároveň je text paradoxní zpovědí rozpadajícího se vědomí, které vlastní rozpad či proměnu reflektuje. Výpověď je prosta jakýchkoli zahořklých tónů, ovšem nikoli ironie, sebeironie a sarkasmu. Do individuálního osudu, respektive jeho ztráty, navíc pronikají obecnější motivy: úvahy o prolínání rolí obětí a pachatelů v současném světě, odkazy na nacistickou minulost, která se takřka v každém díle stává předmětem autorčina zájmu, se mísí s motivy z otcova v jistém smyslu netypického osudu za 2. světové války, ve srovnání s ostatním židovským obyvatelstvem. Otcův život i umírání tak v tomto asociativním, lyrickém textu získávají obecnější platnost.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Mlčení (Das Schweigen, 2000)

Elfriede Jelinek

Rakousko

Překlad: Zuzana Augustová

Žánr: monolog

Obsazení: 1 žena nebo 1 muž

Monologický text, reflektující proces umělecké tvorby, vážně, s ironií i sebeironií, navíc plný intertextuálních vztahů, odkazující záměrně a v některých motivech i přímo na Bernhardův román *Beton* a na jeho protagonistu, který se po mnoho let marně pokouší napsat první větu spisu o světoznámém skladateli.

V dramoletu *Mlčení* se protagonistovi monologického partu jedná o vytvoření studie o R. Schumannovi, přičemž protagonista si je vědom toho, že už skladatelovo jméno je doslova napěchováno významotvornými konotacemi, týkajícími se šílenství, duševní nemoci a s ní související nemožnosti vyjádřit se, atd. A že tedy v podstatě ani není nutné, aby

studii skutečně napsal. V této textové vrstvě se jedná o jemné filozofické předitivo, upomínající na inspiraci slavným dílem *Tractatus logico-philosophicus* neméně slavného rakouského filozofa Ludwiga Wittgensteina, jenž inspiroval Bernharda k vytvoření několika prozaických i dramatických děl a postav, aby se zde tato inspirace přenesla i na dílo a do díla Elfriede Jelinek.

S ironickou nadsázkou zde autorka pojednává problematiku možnosti, potřebnosti a nutnosti, či naopak nemožnosti něco vyslovit, napsat a vytvořit. Pojem „mlčení“ je nejslavnějším pojmem Wittgensteinova traktátu, jenž dávno vešel do dějin filozofie i literatury, aniž by třeba mnozí, kdo se jím inspirovali vůbec ještě znali původní dílo. Autorka i její protagonisty jsou si ale vědomi toho, že se tento pojem, stejně jako právě např. jméno a život Roberta Schumanna, stal dávno jakousi svěbytnou entitou, vážící na sebe jisté významové pole, naplněné převážně neurčitými, avšak smysluplnými asociacemi.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Bambiland (2003)

Elfriede Jelinek

Rakousko

Překlad: Zuzana Augustová

Žánr: estrádní show

Obsazení: variabilní

Hra aktuálně reaguje na události války v Iráku na motivy Aischylových *Peršanů*. Autorka činí z Aischyla předobraz současného válečného zpravodaje. *Bambiland*, pojmenovaný podle Disneyho srnčí figurky a zábavního parku, který provozoval syn Slobodana Miloševića Mirko, je něco na způsob estrádní show, která dostává v souvislosti s válkou v Iráku a její mediální popularitou novou dimenzi: ocitáme se v řádu „wartainmentu“. Autorka cituje válečné reportéry, kteří se honí za tím, aby uká-

zali válku „live“, ale také Bushovy proslovy nebo americké válečné filmy plné naivního patriotismu (např. Spielbergův *Zachraňte vojína Ryana*).

Každý z nás se pak stává díky televiznímu přenosu přímým účastníkem války a každý z nás (pohodlně usazený v křesle) chce být přece na straně vítězů. Je tak pro nás snadné zaregistrovat několik „kolaterálních ztrát“ a poté se oddat reklamě, v níž se v této hře nabízejí po vzoru turistických suvenýrů např. ručně tkané perské koberce s dírami po bombách. Ve světě, kde se očekává v přímém přenosu vyslaný vzdušný nálet se stejnou nedočkavostí jako fotbalové utkání, není podle autorky místo pro humanitární kroky.

Hra měla premiéru v prosinci 2003 v Burgtheateru ve Vídni v režii Christopha Schlingensiefela. Česká premiéra proběhla ve Slováckém divadle v Uherském Hradišti v dubnu 2010.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Nemoc aneb moderní ženy (Krankheit oder Moderne Frauen, 1987)

Elfride Jelinek

Rakousko

Překlad: Zuzana Augustová

Žánr: činohra

Obsazení: 3 muži, 3 ženy, několik žen v hezkých šatech, pět osob na kolečkových bruslích a 2 dobře vycvičení lovečtí psi

Hra *Nemoc aneb moderní ženy* „zpracovává“ tradiční téma střetu mužského a ženského principu. Činí tak vypjatě drastickým, černě groteskním, a přitom navýsost komickým způsobem. V jejím krutém černém humoru ovšem není tragický tón.

Hlavní hrdinkou je básnička Emily (hra je v jednotlivých motivech inspirována osobností a dílem Emily Bronteové), která pracuje jako zdravotní sestra u gynekologa a zubaře Dr. Heidkliffa. Nedosti na tom, že

je Emily zároveň básnířkou i zdravotní sestrou, ač sama lesbické orientace, je zasnoubena s Dr. Heidkliffem, Emily je ke všemu také upírka. V upírku přemění také Carmillu, ženu, která v ordinaci jejího šéfa zemře při porodu šestého dítěte. Dále sdílejí společný osud, mimo jiné usmrtí Carmiliny děti, aby se z nich v poslední scéně stalo monstrum: tvor, připomínající rostlá siamská dvojčata. Autorka paroduje muže, jejich myšlenková kliše, jejich vidění sebe sama i tzv. tradiční (mužské) představy o ženské a mužské roli. Její obraz žen je ale hlubší a krutější sondou. U mužů jako by předváděla v nadsázce a karikatuře jen jejich povrch – nic jiného než povrch jim ale také nepřiznává. Zatímco všechno, co je spjaté se ženami a jejich snahou po osamostatnění, s jejich touhou ucrvat svobodně svůj život, je pro ni zároveň jaksi prokleté, od základu nemocné a zatížené už a priori vnitřní vinou a současně vrozenou ženskou amorálností. Uniknout ženskému údělu lze jen za cenu tragického vybočení z hlubšího řádu života. Muži a jejich směšnost jako by v tom hráli pramalou roli.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Hovory s astronauty (*Gespräche mit Astronauten*, 2009)

Felicia Zeller

Německo

Překlad: Zuzana Augustová

Žánr: činohra

Obsazení: variabilní

Jsou levnější než levná pracovní síla a nemají žádná práva. Jmenují se Olanka, Máša, Olga a Irina a pocházejí ze zemí východní Evropy. Ze zemí, které jim nenabízejí žádné perspektivy, ze zemí jako je Šlohensko, Mongoloidsko, Čórsko, Restko nebo Ukulele. Jejich vysněnou zemí je země skokanů na lyžích a jmenuje se Všeněcko. Tam přicházejí

s nadějí na lepší, krásnější a radostnější život. Jsou to služky, kterým se v moderní době globalizace říká „Au Pair“. „Au Pair“ zde znamená všestrannost. Ovšem tuto všestrannost diktují vždy ti druzí...

Felicia Zeller kupí promluvy, výkřiky a mluvní záchvaty postav až do výše kakofonické babylonské věže. Komika mluvy ale nespočívá v prvoplánové komické nadsázce, ale v brilantním zachycení věčných „domácích“ komunikačních spirál a litáních každodenního života: výmluvy vynervovaných Au Pair jsou válcovány slovní kaskádou pracujících „Powerfrauen“ a křikem tyranských dětí... Jedině otcové jsou v této virtuózní zellerovské slovní show neslyšitelní, vznášejí se tiše v prostoru, nebo přicházejí až v půl desáté, nebo ještě později anebo možná neprijdou dnes vůbec...

Mannheimská inscenace *Gespräche mit Astronauten* byla vybrána do soutěžního programu v rámci festivalu **Mülheimer Theatertage 2011**.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Felicia Zeller (1970, Stuttgart)

Dramatička, mediální analytička. V roce 1998 absolvovala Filmovou akademii Baden-Württemberg. V sezóně 1999/2000 byla rezidentní autorkou v Theater Rampe ve Stuttgartu. Felicia Zeller získala řadu ocenění a tvůrčích stipendií: Cena Baden-Württemberg pro mladé dramatiky (1993), Stipendium Ilse Langer pro ženské dramatičky (1999) aj. V roce 2001 byla pozvaná na **Autorentheatertage v Thalia Theater Hamburg**. Dlouhodobě žila v zahraničí, pracovala na množství různých mediálních projektů, účastnila se festivalů a psala články pro „Stuttgarter Zeitung“. V současné době žije v Berlíně.

PŘEKLADY JIŘÍHO FISHERA V DILIA

Krásná těla (Beautiful Bodies, 2000)

Laura Shaine Cunningham

USA

překlad: Jiří Fisher

žánr: komedie

obsazení: 6 žen

O čem hovoří, co rozebírají, o co se přou a o čem sní ženy po třicítce, když nejsou ve společnosti mužů? Rozhodně jim to umožňuje odhodit stranou veškeré zábrany a odhalit svá nejnaternější tajemství, a jak se říká: tnout přímo do živého! Mohou snít, fabulovat, kritizovat, závidět, něžně i nesmlouvavě pomloutvat, přehánět a navíc – fantazírovat a bezelstně přehánět o svých erotických a sexuálních zážitcích, snech a zkušenostech!

Šest kamarádek se v komedii *Krásná těla* sejde jednoho zimního večera v newyorském loftu, který vlastní hostitelka této dámské jízdy Jessie, aby „zasypaly“ svou oblíbenou těhotnou kamarádku Claire praktickými dárky, hračkami a základní výbavou pro novorozeňata.

Šest bývalých spolužaček z universitních let je skvělou sestavou charakterů, počínaje majitelkou loftu Jessie, vychrtlou modelkou Lisbeth, neúspěšnou herečkou Sue Carol, žoviální a obtloustlejší Ninou, super úspěšnou a velmi bohatou agentkou nemovitostí v New Yorku Marthou, až po těhotnou Claire, která na večírek přijede nejen pozdě, ale navzdory kruté zimě a pokročilému těhotenství na jízdním kole. Jak to všechno asi může dopadnout a skončit?

Vtipně napsaná hořká komedie newyorské autorky Laury Shaine Cunninghamové *Krásná těla* je zcela unikátní příležitostí pro šest hereček středního věku předvést nejen herecký talent, ale i inspirované vložit do každé postavy své životní zkušenosti a obohatit jevíštní charaktery kriticky důležitou osobní výpovědí.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Rána pod pás (Below the Belt, 1995)

Richard Dresser

USA

překlad: Jiří Fisher

obsazení: 3 muži

V blíže neidentifikované zemi a tajemstvím opředené lokaci jakési průmyslové korporace, jejíž výrobky jsou nám utajeny, pracují v Kontrolním oddělení tři muži. Dva z nich, Hanrahan a nový zaměstnanec Dobbitt, kontrolují kvalitu neznámých výrobků a samotnou práci zaměstnanců korporace. Na práci těchto dvou kontrolorů, nemilosrdně dohlíží vedoucí Kontrolního oddělení, Merkin.

Všechny tři postavy této černé komedie žijí a pracují ve světě domínovaném byrokratickou mašinérií a naši hrdinové si nejsou jisti, zda mají práci kontrolorů v detašovaném, neznámém regionu, skutečně rádi. Navzdoru tomu vedoucí Kontrolního oddělení Merkin tvrdí, že: „Práci kontrolora si nemůžeš vybrat. Ta práce si vybere tebe! Můj otec byl kontrolor a jeho fotr taky. Dědeček říkával: Makat může každý blb, ale kontrolovat práci druhých, svedou jen skuteční machři!“

Byrokratické mechanismy společnosti a odlidštěné prostředí změnilo naše hrdiny natolik, že ztratili schopnost milostného citu k vlastním rodinám i manželkám. Navzdory jejich úsilí a neúspěšné snaze se vymanit ze systému byrokratické potupy, ztuhlý režim, jeho nesmlouvavá pravidla a dobře naolejovaný a zaběhlý systém, je zřejmě nepopratitelný. Jejich život se sestává z cifer, aktualizace pracovního prostředí a věčné touhy po povýšení nebo okamžitém návratu do vlasti, do normálního života. Mezi sebou nejsou schopni a nemohou navázat oduševnělou komunikaci a jediné spojení s vnějším světem jim zprostředkovává regionální ředitel korporace v telefonním sluchátku!

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

A je to v pytlí! (Tom, Dick and Harry, 2003)

Ray Cooney

UK

překlad: Jiří Fisher

žánr: komedie

obsazení: 6 mužů, 3 ženy

Je to vůbec poprvé, kdy Ray Cooney a jeho syn Michael napsali společně hru, která měla mimořádně úspěšnou premiéru v Londýně. Původní název jejich frašky zní: Tom, Dick a Harry. Jsou to jména tří bratrů, kteří žijí v současném Londýně. Vlastní příběh, plný humorných záměn i dramatických zvrátů, se odehraje během několika hodin. Začíná jednoho jarního rána, kdy mladí manželé Tom a Linda Kerwoodovi s napětím očekávají pracovníci z Úřadu pro adopci dětí, která má rozhodnout o jejich dalším osudu. Postupně však musí čelit nečekaným problémům, počínaje pašovanými cigaretami a konče tajuplným pytlek, který je zdrojem četných veselých i téměř hororových zápletek. Přitom většinu komplikací mají na svědomí Dick a Harry se svými „geniálními nápady“, jak pomoci Velkému bratru Tomovi. Nový název *A je to v pytlí!* není jednoznačný a pointa je opravdu nečekaná...

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Setkání – Lunchtime a Ptačí koupel (Lunchtime, Birdbath, 1966)

Leonard Melfi

USA

překlad: Jiří Fisher

žánr: 2 jednoaktovky

obsazení: 1 muž, 1 žena

Herec, dramatik, básník a scénarista Leonard Melfi se narodil 21. února 1935 v Binghamtonu ve státě New York. Po ukončení studií na Universitě Sv. Bonaventury úspěšně složil přijímací zkoušku na Americkou Akademii Muzických umění a posléze byl přijat i do slavné newyorské soukromé herecké školy Herberta Berghofa a Uty Hagenové. Nejdříve se chtěl v životě proslavit jako herec. Do jeho kariéry však zasáhla dvouletá vojenská služba a nasazení do Evropy. Po návratu z Evropy do USA se Melfi začal intenzivně věnovat psaní her a básní. Běžné denní účty však platit z různých prapodivných prací, jimiž se živil. Jeho hry se úspěšně hrají v mnoha zemích světa. Melfi zemřel v říjnu 2001 ve věku 66 let na selhání srdeční činnosti. Jeho odchod z našeho světa byl poznamenán prapodivnou příhodou. Tělesné ostatky slavného autora se jako v nějaké „černé komedii“ záhadně ztratily v nemocnici, v níž Melfi zemřel. Po několika měsících byly nalezeny a Leonard Melfi byl pak oficiálně pohřben. Lunchtime Mladá, asi 25 letá velmi bohatá, atraktivní bezdětná vdaná žena Avis, čeká v „pravé poledne“ v ložnici svého luxusního mezonetového bytu na Manhattanu na opraváře Rexe. Ten jí má zrestaurovat nábytek v ložnici. Rex je velmi pohledný mladý muž (asi 27), k bohatství má daleko, je ženatý a má jedno dítě. Oba hlavní hrdinové této komedie jsou v životě nespokojení, nešťastní a velmi osamělí. Mohou nám připadat jako moderní podoba či verze známého příběhu „Kráska a zvíře“. Oba nakonec rádi uvěří a vzájemně se přesvědčí

o tom, že vzpomínka na to dnešní odpoledne je lepší než se rozejít bez jakéhokoliv vzrušení a hezké vzpomínky...

Ptačí koupel. V této tragikomické psychologické studii dvou mladých lidí, kteří hledají přízeň a lásku v dnešním světě, jenž jim není příliš nakloněn, Leonard Melfi poutavě kreslí životy asi dvacetišesti leté, velmi nervózní dívky Velmy Kavkové a zneuuznaného básníka Frankieho Basty (asi 28). Oba se setkají v jedné zašlé newyorské kavárničce, kde právě začali pracovat. Velma tam utírá stoly a sklízí po hostech nádobí a Frankie obsluhuje pokladnu. Oba si jsou vzájemně celkem sympatičtí. Frankieho navíc zajímá, proč se Velma chová tak těkavě a neustále se chvěje. Pozve ji po zavírací době domů, do svého sklepního bytu na šálek čaje netuše, co vše se mu přihodí a o čem bude v průběhu jejich setkání informován.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Sex v šestém patře (Sex on the Sixth Floor, 1974)

John Patrick

USA

překlad: Jiří Fisher

žánr: komedie

obsazení: 2 muži, 1 žena

Jak napovídá už titul hry, dějištěm je šesté patro jednoho newyorského mrakodrapu. Za zavřenými dveřmi tří bytů se odehrávají tři samostatné příběhy, které jsou vzrušující, dojemné a především zábavné! Mají společné téma: různé podoby lásky, v níž je obsažena i touha a osamění. Americký spisovatel John Patrick, nositel prestižní Pulitzerovy ceny a mnoha dalších vyznamenání, je skutečným mistrem duchaplných dialogů.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Tři dny deště (Three Days of Rain, 1997)

Richard Greenberg

USA

překlad: Jiří Fisher

obsazení: 2 muži, 1 žena

Richard Greenberg získal Oppenheimerovu cenu jako debutující autor, dvakrát byl finalistou Pulitzerovy ceny, je členem Ensemble Studio Theatre a stálým spolupracovníkem South Coast Repertory. Za hru *Take Me Out* dostal několik ocenění (Tony, New York Drama Critics, Drama Desk, Outer Critics Circle, Lortel and Drama League Awards). I jeho další hry jsou kritiky velmi ceněny – napsal mj. *The Violet Hour*, *The Dazzle*, *Hurrah at Last* atd. *Tři dny deště* je psychologická hra pro tři herce o tajemství jedné rodiny. První polovina příběhu se odehrává v současnosti a druhá se vrací o třicet let zpátky – stejní herci hrají své rodiče, o nichž je spor v prvním jednání.

Walker se vrací do New Yorku, zmizel v den pohřbu svého otce a nikomu o sobě rok nedal vědět, takže se jeho sestra domnívala, že je zřejmě mrtev. Ubytuje se v domě, kde před třiceti lety žil jeho otec Ned jako mladý začínající architekt a ve kterém spolu se svým kolegou Theem vytvořili plány k mrakodrapu, který je posléze proslavil po celém světě. Walker nemůže spát a během horečnatých nocí objevuje stopy dávné rodinné historie – např. otcův deník, který začíná zvláštním zápisem: „3. až 5. dubna – tři dny deště“. Poznáváme jeho sestru Nan a společného kamaráda z dětství Pipa. Všechny tři spojuje jakýsi bolestný vztah. Kde je původ této bolesti a o tom, co se odehrálo během tří dnů deště se dozvídáme ve druhém dějství, kdy se vracíme do šedesátých let a setkáváme se s Nedem, Theem a jejich osudovou přítelkyní Linou – která, jak zjistíme, je matkou Walkera a jeho sestry Nan.

Hra *Tři dny deště* byla uvedena na Broadway v hlavní roli s Julií Roberts.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Všichni v tom jedou (No Sex Please, We're British, 1971)

Anthony Marriott

překlad: Jiří Fisher

žánr: komedie

obsazení: 7 mužů, 3 ženy

Všichni v tom jedou je britská komedie autorů A. Marriotta a A. Foota, jejíž premiéra proběhla v lodnýnském West Endu v roce 1971, od té doby se hra těší neutuchajícímu zájmu publika.

Peter Hunter je manažer banky, jenž s novomanželkou Frances žije poklidným životem – až do té doby, než si Frances ve vši nevinnosti objedná ze Skandinávie sklo. Místo skla totiž dorazí zásilka skandinávské pornografie, takže se náš pár za pomoci přechoťného pokladníka Briana musí vyrovnat s nekonečnou záplavou pornografické literatury, fotografií a filmů, stejně jako s několika lehkými dívkami, jež okupují jejich útulný byteček. Celou záležitost navíc komplikuje Peterova matka, jeho nadřízený, bankovní inspektor a policejní důstojník.

Lehkovážná fraška si střílí z pověstné britské prudérnosti, ke které odkazuje i originální název – *No Sex Please, We're British*.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILLA.

Po laně nad Niagarou (El cruce sobre el Niagara)

Alonso Alegría

Peru

Překlad: Ivan Jergl

Obsazení: 2 muži (hlasy: Hlasatel, Pekař Willis, Hasič, Soused, dav diváků)

Dekorace: pokojík v penziónu, poslední 2 obrazy jen černé pozadí.

Doba: asi kolem roku 1870

Slavného francouzského akrobata Blondina navštíví v penzionu osmnáctiletý, romantický mladík Carlo a vyčte mu, že při posledním, už čtrnáctém, přechodu nad Niagarou švindloval a na pánvi na provaze usmažil jen 8 vajec a 4 upustil do řeky. On, Carlo, má metodu jak chodit vzduchem a opravdový sukces by byl, kdyby přešli oba jako jedna bytost- Ikaron, Carlo na ramenou Blondina ve výšce 58 metrů nad vodopády z USA na kanadský břeh. Blondin ho napřed odmítne, ale pak začnou trénovat.

Během nácviu si navzájem vypoví své curriculum vitae a Blondin nakonec souhlasí s Carlem, že akrobacie není jen úspěch pro kšeft, ale projev odvahy a poctivosti vůči divákům. Carlo byl také při posledním přechodu Blondina svědkem, jak kvůli sázce jakýsi darebák akrobatovi nařídil napínací lanko a Blondin sklouzl s prověšeného lana a musel z posledních sil přeručkovat do cíle cesty jako ubohá opice.

Blondin s Carlem na ramenou, jako jedno tělo, chodí po pokoji a rozvěšují fotografie a články o Blondinových úspěších. Meditují o tom, co udělají, když náhodou spadnou. Blondin společnou cestu Carlovi rozmlouvá, nechce si ho vzít na svědomí. Když sklouzne sám, může si to vyčítat sám sobě, ale nezahubí Carla. Podobně Carlo nechce při svém zakolísání mít na svědomí smrt Blondina. V zápalu vážné debaty zprvu neslyší, že pekař Willis pod nimi volá, že jeho dílna hoří, aby dům opustili. Oba cítí hořící chléb, ale myslí, že je to běžné pečení. Teprve když uslyší hasičskou sirénu, rychle sbírají výstřižky, Carlo stále na ramenou akrobata. Už se dokonale

šli a pohybují se jako jeden muž. Hlas hasiče je vyzývá, aby vyskočili oknem, protože kvůli ohni už po schodech nemohou. Vyskočí.

V posledním obraze už jdou po laně zdraveni diváky. Těsně před modrou značkou v polovině cesty se však Blondin náhle „zasekne“ a není vlivem strachu schopen pokračovat dál. Strach se přenese i na Carla. Ten prosí, pak vyhrožuje, laje i chválí Blondina, žádá ho, aby se uklidnil, překonal úzkost a vykročil. Po mučivých minutách se Blondin konečně překoná a pomalu vykročí. Nakonec povzbuzování tisíce diváků, za různé dechovky a vřelého vítání dorazí do cíle.

Hra měla premiéru v divadle Na zábradlí v roce 1975. Dosud se hrála ve více než 50 zemích. V roce 1969 získala první cenu v literární soutěži Casa de las Américas (Dům Amerik), vydávající díla latinskoamerických, karibských a španělských autorů.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Můj nejlepší kamarád (Mon meilleur compagnon, 2011)

Eric Assous

Francie

Překlad: Alexander Jerie

Žánr: situační komedie

Obsazení: 2 muži, 3 ženy

Bernard a Phillippe jsou nejlepší přátelé. Bernard je ctižádostivý a sobecký narcis, který získal skvělé místo v rodinném podniku své ženy Nelly. Phillippe je dobrák od kosti, peněz nemá nazbyt, ale žije celkem spokojený život se svou přítelkyní Alicí. Bernard je ale své ženě nevěrný a dokonce svou milenkou přivede do jiného stavu. Kdyby se o tom dozvěděla Bernardova žena, přišel by o všechno, a tak požádá o pomoc Phillippa. Tím se chudák Phillippe dostane do začarovaného kruhu Bernardových lží, intrik a úskoků, dokonce se od něj odstěhuje i jeho přítelkyně. Dokáže

nevinný Phillippe ještě zachránit svůj vztah s Alicí? Nebo Bernardovi všechny jeho lži projdou?

Můj nejlepší kamarád je inteligentní, důvtipná a vynalézavá situační komedie plná nečekaných situací, která nabízí skvělé herecké příležitosti pro hlavní mužské postavy.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Šílená krev (Verrücktes Blut, 2010)

Nurkan Erpulat, Jens Hillje

Německo

Překlad: Markéta Polochová

Žánr: činohra

Obsazení: 3 ženy, 4 muži

volně na motivy filmu Jean-Paula Lilienfelda „La Journée de la Jupe“ (2008)

Dějiště: školní třída. Téma hodiny: Friedrich Schiller. Vysoce motivovaná pedagožka Sonia Kelich, svírající pod paží množství výtisků Schillerových her, se usilovně snaží svým studentům předat schillerovskou koncepci ideálního představení a probudit v nich zájem o klasicistní německé divadlo. Žáci Bastian, Hakim a Musa ale její výklad bojkotují a neustále vyrušují. Když v tom najednou uprostřed jedné z roztržek vypadne z Musaovy tašky zbraň. Sonia Kelich zaváhá jen na okamžik, pak si bere zbraň a s hlavní namířenou na žáky je donutí zahrát Schillerova stěžejní dramatická díla „Loupežníky“ a „Úklady a láska“. Proměnou pedagožky v teroristku se začíná nejen divoký tanec žánrů od thrilleru, přes komedii až k melodramatu, ale také pikantní a provokativní dekonstrukce všech na první pohled zdánlivě jasných rolí a identit.

Berlínská inscenace *Verrücktes Blut* byla vybrána do soutěžního programu v rámci festivalu **Mülheimer Theatertage 2011.**

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA. Překlad bude k dispozici na začátku března.

Nurkan Erpulat (*1974, Ankara)

Studoval herectví v Izmiru a činoherní režii v Berlíně. Jeho inscenace s mládeží „*Heimat im Kopf*“ a „*Familiengeschichten*“ realizované v Staatstheater Hannover byly pozvány na Theaterreffen der Jugend v Berlíně. Mezi jeho významné režie patří také projekty v rámci festivalu Beyond Belonging: *Jenseits-Bist du schwul oder bist du Türke?* a *Man braucht keinen Reiseführer für ein Dorf, das man sieht*. V roce 2008 v Ballhaus Naunynstraße Berlin režíroval *Schattenstimmen* (Feridun Zaimoglu, Günter Senkel). Jeho hra *Verrücktes Blut* byla vybrána do soutěžního programu v rámci festivalu Mülheimer Theatertage 2011. Pracuje převážně v Berlíně, ale také v Hannoveru, Drážďanech a Heilbronn.

Jens Hillje (*1968)

Herec, dramaturg, režisér. Vyrůstal v Mailandu, Mnichově a Landshutu. Vystudoval užité umění v Perugii, Hildesheimu a v Berlíně. V letech 1990 a 1995 působil jako herec, autor a režisér v nezávislé divadelní skupině v Hildesheimu a pracoval na divadelních projektech s dětmi a mládeží. 1996 – 1999 byl dramaturg studia Baracke při Deutsches Theater. Poté byl deset let člen uměleckého vedení a šéfdramaturg Schaubühne am Lehniner Platz.

A život jde kam? (La vie va ou?)

Michele Guigon

Francie

Překlad. Jaromír Janeček

Žánr: monodrama

Obsazení: 1 žena

„Ach Bože... Jak my jsme se s mým snoubencem milovali, s Christianem Mohrerem! Každý ráno na mě čekával dole před domem. Scházívala jsem dolů a převazovala mu tkaničky. On to moc neuměl. Pak jsme se objali, vzali za ruce a šli do školy. Ve škole jsme seděli vedle sebe. Vyprávěli jsme si tolik věcí a smáli jsme se a smáli! A dělali jsme blbosti. Co jsme třeba zbožňovali bylo, že jsme předstírali, že v lavici spíme. Připadali jsme si zajímaví. Pak jsme dělali jako, že jsme se probudili a vyprávěli jsme si co se nám zdálo. A zase jsme se smáli a objímali se a vyprávěli si a vyprávěli. To muselo pani Pfisterovou jednou naštvat, to bylo jasný a tak, aby nás rozdělila, posadila mezi nás tlustou Elisabethu. A to od ní nebylo vůbec hezký, udělat z tlustý Elisabethy berlínskou zed.“

„Budeme si povídat o životě, o smrti, o stáří, o nemoci, zkrátka budeme se dobře bavit.“ Říká autorka ve svém monodramatu, ve kterém si za tónů harmoniky klade otázky o smyslu lidské existence. Zdánlivě drobnosti, barvy času, který plyne, křehkost bytí, něha i úžas při pohledu na svět kolem nás. Zpověď plná vážných témat i osobitého humoru.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Mousefuckers

Almir Imširević

Bosna a Hercegovina

Překlad: Hasan Zahirović a Barbora Doležalová

Obsazení: 2 muži, 2 ženy

Před Cornavinským nádražím jsem potkala malýho kluka – žebral. Vytáhla jsem drobný a ptám se – Odkud seš? Z Bosny. A já na něj po našem – nemel hovna ty nejsi z Bosny. Lekl se a uplně rudej řekl – sorry-promiňte sem ze Záhřebu...a utekl na druhou stranu ulice. A prachy si nevzal.

Mousefuckers jsou Imširovićovou variací na Kdo se bojí Virginie Woolfové Edwarda Albeeho. Dva navzájem si cizí manželské páry se během jednoho večera pouští do krutých naschválů a provokací, které ve finále hraničí s psychickým mučením a vyvrcholí policejním zásahem. Zdvorilostní konverzace se v průběhu večera vyostřuje ve stále drsnější výpady a zdánlivě běžná návštěva se tak mění v přehlídku kostlivců ve skříni obou párů i každé z postav.

Dějštěm hry je Ženeva, kde Enki a Ajša žijí od války v emigraci. Na návštěvu za nimi přichází Tamara s Gilem, které Ajša potkala náhodou ten den a pozvala je – všichni jsou přece z Jugoslávie. Enki a Ajša jsou však Bosenští muslimové, zatímco Tamara s Gilem Srbové a během večera neustále a spíše nechtě naráží na kulturní rozdíly a předsudky, které se zdají být nesmiřitelné. Hovor vážne, i zdánlivě nevinná témata se ukazují být konfliktní. Společná jim je jejich současnost, identita válečného uprchlíka, imigranta v západní společnosti, která je nehodlá přijmout.

Závažné téma je odlehčeno svižným tempem textu, rychlými změnami situací a až přehnanou hrubostí jazyka – Mousefuckers jsou sebeironickou, velmi černou komedií s tragickým koncem.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Almir Imširević

(1971, Bihaći, Bosna a Hercegovina)

Bosenskohercegovský dramatik získal diplom na Akademii scénických umění v Sarajevu – obor dramaturgie. V roce 1999 na MESSU (mezinárodním divadelním festivalu v Sarajevu) dostal cenu „Zlatá maska“ za svůj text *Kdyby tohle bylo divadlo*. Toto drama bylo vybráno do Antologie BH dramatu 20. století. Se svými pracemi se Imširević představil publiku i v Avignonu, Paříži, Splitu, Ferney-Voltaireu, Lozani, Bonnu, Ljubljani, Bělehradu i České Republice. Je autorem dramatu: *Kdyby tohle bylo divadlo...*, *Balkanski đavo Sram* (*Balkanský čert hanby*), *Playback Sevdalinka*, *Circus inferno*, *Po istinitoj priči* (*Podle skutečného příběhu*), *Hra na pláž*, *Mousefuckers*. Drama *Balkanski đavo Sram*, bylo v roce 2007 vybráno do francouzské Antologie evropských dramatu De Pinter a Muller (Michel Corvin).

Pracuje jako docent na Akademii scénických umění v Sarajevu a také jako umělecký ředitel Otevřené scény OBALA.

Čekárna budoucnost (Warteraum Zukunft, 2010)

Oliver Kluck

Německo

Překlad: Václav Cejpek, Monika Kučerová

Žánr: činohra

Obsazení: 1 a více herců (variabilní)

Protagonistou a antihrdinou Kluckova trpkého „Jedermann – Geschichte“ je průměrně úspěšný mladý inženýr Daniel Putkammer. Putkammer je muž bez vlastností dnešní doby, třicetiletý, bez vášně, bez vztahu, bez zálib a bez sociálních závazků. Revolta a vzpoura jsou mu cizí,

v moderní společnosti přece už nejsou soupeři a problémy, proti kterým by stálo zato se bouřit... Puttkammer – neschopný, bez životních plánů, se potácí ve směsici bezmoci, lhstojnosti a netečného přizpůsobování se. Adaptovaný na mašinérii pracovního světa, na vykořisťování samolibým šéfem, na šosáctví „kolegiálního“ prostředí. Neochoten přijmout zodpovědnost za sebe ani za jiné. Až teprve když dojde k tragické nehodě, otevře se mu možnost *Čekárnu budoucnost* opustit.

Gluckův radikální text se ostře zařezává do problému „flegmatizmu dnešní doby“. Ostrým jazykem a jízlivým humorem staví instrumentovaný koncert hlasů – obraz generace bez perspektiv v její neschopnosti převzít za nic a za nikoho zodpovědnost.

Výmarská inscenace *Warteraum Zukunft* byla vybrána do soutěžního programu v rámci festivalu **Mülheimer Theaterstage 2011**.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Oliver Kluck (*1980, Bergen na Rujaně)

Studoval dramaturgii, uměleckou prózu a esejistiku. V roce 2007 napsal svou první divadelní hru *Mut macht Mut* a sbírku povídek *Ein Himmel voller Bratschen*. Divadelní hra *Das Prinzip Meese* vznikla na základě eseje o generaci německého malíře Jonathana Meeseho. Kluck za ni v květnu 2009 získal cenu pro novou dramaturgii v rámci berlínského festivalu *Theatertreffen*. Premiéra se konala v únoru 2010 v berlínském Maxim Gorki Theater. Za hru *Warteraum Zukunft* získal Kluck cenu Kleist-Förderpreis für junge Dramatik 2010. Oliver Kluck žije v Berlíně.

Žirafina blokáda krční páteře (*Le Torticolis de la grafe*, 2011)

Carine Lacroix

Francie

Překlad: Jaromír Janeček

Žánr: potrhá komedie

Obsazení: 4 muži, 4 ženy (nebo 2 muži, 2 ženy)

Čtyři dvojice čelí rozmanitostem a roztočivostem vztahů. Potrhá komedie-fraška nepravděpodobných dvojic, vzájemně se proplétajících a hledajících „opravdovou“ lásku. Touha po citu a realizaci dětských snů. Zoufalá snaha druhého vlastnit, měnit ho a ŽÍT. Nebo nechávat věcem volný průběh? King a Queen váhají mezi láskou sobeckou a láskou-matkou života. Pepita a Rodrigo v touze po lásce jako hrom posilují fyzickou kondici. Piou a Zed sní o pozlátkách života. Domi-Do a Gabriel-Gabriel se vzájemně ničí v zoufalé snaze dokončit životní dílo a uspokojit tělo.

Komedie bude mít premiéru v březnu 2012 v pařížském divadle Rond Point.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Dva bratři (Les Deux Frères, 2011)

Jean-Francois Loez

Francie

Překlad: Jaromír Janeček

Žánr: činohra

Obsazení: 2 muži, 3 ženy

Dva bratři jsou zcela rozdílných povah i vzhledu. Na pohřbu jejich slavné a úspěšné matky je mladá novinářka požádá o rozhovor o jejich matce. Její otázky odkryjí složitost jejich sourozeneckých vztahů, o kterých by bez třetí osoby a jejich otázek neměli bratři nikdy odvahu promluvit. Novinářka pátrala v archivech a sdělí bratrům šokující novinu. Mají

společného pouze otce a ani to nemusí být jisté. Vyrovnat se s nečekanou realitou není pro oba bratry lehké a to ke všemu netuší, že má pro ně mladá žurnalistka ještě další jen těžko uvěřitelnou zprávu...Kolik se v rodinách skrývá netušených tajemství a složitých vztahů? Zajímavé téma. Hra nepostrádá humor ani napětí kriminálních příběhů.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Tahle postel je příliš krátká aneb Jen fragmenty (2005)

Nina Mitrović

Chorvatsko

Překlad: Hasan Zahirovic, Jana Cindleová

Obsazení: 3 muži, 4 ženy

Jo, vy můžete klidně jít. Vy jo. Já jsem tu přilepený. Přilepený k týhle posraný posteli. Vidíte, jak je krátká? Nohy mám ve vzduchu. Je jim jedno, jak je kdo vysoký. To je fuk, proč by se tím unavovali? Umřu bez ohledu na to, jak jsem dlouhý nebo krátký.

Současná úspěšná chorvatská dramatička se narodila v roce 1978 a vystudovala dramaturgii v Záhřebu. Její hry uvedlo např. Chorvatské národní divadlo v Rijece a Bosenská národní divadlo v Zenice. Její poslední hra *this bed is too short or just fragments*, kterou napsala přímo v angličtině, byla loni uvedena ve formě scénického čtení v rámci Theatertraffen v Berlíně.

Hra je psána experimentální formou montáže – v krátkých záběrech, které na sebe navazují tak těsně, že postavy plynule přechází z jednoho prostředí do druhého, jednou replikou se obrací k jednomu partnerovi, druhou zase k jinému. Hra však má přesto jasný příběh, který se vyvíjí až ke smírnému, optimistickému konci, a humorný nadhled.

V nemocnici umírá šedesátiletý muž, který chce někomu vyprávět svůj životní příběh. Náhodou se tím někým stane mladá dívka, která momentálně ve svém vlastním životě sama poněkud tápe. Má problém se svou matkou – alkoholičkou, se svým snoubencem – je mnoho věcí, kterých se obává. Toto zvláštní setkání však oběma přinese sílu, kterou potřebují. Muži, aby dokázal skončit a dívka, aby dokázala začít...

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Nina Mitrović (1978, Slavovský Brod, Chorvatsko)

V roce 2005 absolvovala dramaturgii na Akademii dramatických umění v Záhřebu a v roce 2007 scenáristiku na Filmové škole v Londýně. Její divadelní hra *Krivac (Viník)* byla publikována v magazínu Kolo v roce 2002 a nedlouho poté zpracována do rozhlasové podoby.

Nina Mitrović je autorkou divadelních her a monodramat. Za hru *Sousedství vzhůru nohama (Komšiluk naglavačke, 2002, v češtině 2009)* obdržela řadu ocenění, mj. za nejlepší inscenaci na Dnech satiry v Záhřebu; následovaly hry *Familija u prahu (Rodina v prachu, 2003)*; *Kad se mi mrtví pokoljemo (Dokud se my mrtví pobijeme, 2004)*, rovněž oceněná jako nejlepší inscenace na Dnech satiry v Záhřebu; *Tahle postel je příliš krátká aneb Jen fragmenty (Ovaj krevet je prekratak ili samo fragmenti, 2004, v češtině 2010)*, která získala cenu Marul na Marulidových dnech a byla vybrána jako jeden ze sedmi nejlepších textů v programu nové evropské dramaturgie Stuckemarkt (Theatertraffen, Berlin); *Kolbaba i Brzovavko (Kolbaba a Brzovavko, 2005)*, hra napsaná na motivy Poštácké pohádky Karla Čapka; *Velika velika zemlja Oz (Veliká, veliká země Oz, 2007)*; *Jebote, koliko nas ima! (Do prdele, koliko nás je!, 2008)*, *Javier (2009)*, uvedená na fes-

tivalu Záhřebský pentagram, a *Susret* (*Setkání*, 2010), která získala cenu Marina Držide.

Její hry byly inscenovány v Chorvatsku, Slovinsku, Rakousku, Německu, Finsku, Slovensku, Makedonii, Bosně a Hercegovině. Její scénická čtení proběhla v Berlíně (Berliner Festspiele), Londýně (Soho Theatre), Sibiu (International Theatre Festival), Paříži a New Yorku (Playwright's Week Festival).

Je autorkou rozhlasových her a dokumentů prezentovaných na mezinárodních festivalech v Berlíně, Miláně a Záhřebu. Rozhlasový dokument *Tko ne umre, nije čovjek* (*Kdo neumře, není člověk*, 2005) získal zvláštní cenu poroty na festivalu Prix Italia v Miláně.

Její dramatická tvorba byla přeložena do angličtiny, němčiny, francouzštiny, finštiny, češtiny, slovenštiny, rumunštiny, makedonštiny a slovinštiny.

ten flákač už je zase v tahu (der penner ist jetzt schon wieder woanders, 2011)

Juri Sternburg

Německo

Překlad: Anežka Rusevová, Helena Eliášová

Žánr: činohra

Obsazení: 7 mužů, 3 ženy

„Ten flákač už je zase v tahu“, konstatují Andrej a Igor ve špinavém metru na cestě za dealerem, aby si od něj koupili trávu. Přitom jsou sami závislí ještě na jiné droze, na „neustálém přísunu nových informací“: jsou žízniví po odpovědích na své provokativní filozofické otázky. Aby odpovědi dostali, zmocní se jednoho vagonu metra a obsadí ho.

Cestující, kteří dokonale představují prototypy zdegenerované společnosti, se spolu s nimi a s jedním zdegenerovaným bohem ponoří do hloubání nad mnoha zásadními (a možná také neřešitelnými) otázkami. „Je člověk skutečně měřítkem všech věcí?“

Hra byla vybrána do Stückemarkt berlínského festivalu **Theatertreffen 2011**.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Juri Sternburg (1983)

Se narodil v Berlíně. Od roku 1998 se aktivně zabývá grafiti a pouličním uměním. Absolvoval kurz scénografie a praktikum v Maxim Gorki Theater Berlin. Jeho první divadelní hra *6 quadratmeter Chrom* vznikla v roce 2007 na objednávku berlínského Trockenschwimmer-Festivalu. Kromě divadelních her píše také hry rozhlasové, př. *Türsteher*. Jeho divadelní hra *der penner ist jetzt schon wieder woanders* byla v roce 2010 pozvána na Heidelberger Stückemarkt a v roce 2011 na Stückemarkt v rámci berlínského festivalu Theatertreffen.

Nabízíme

Zahraňní hry nepřeložené

Come fu che in Italia scoppiò la guerra e nessuno se ne accorse? (2010)

Daide Carnevali

Itálie

Žánr: činohra

Obsazení: variabilní

Ocitáme se v Itálii roku 2161, tedy 300 let po jejím sjednocení. Mnoho se toho však od té doby nezměnilo. Itálie jakoby zamrzla, utonula v iluzi a naordinované tuposti. Studentka současné historie – historie jako taková je zakázaná – je přesvědčená o tom, že v minulosti proběhla v zemi Silvia Berlusconiho dokonce i revoluce. Bezpečnostní složky, politici a všichni, kdo rádi manipulují s občany, se však rychle postarali o to, aby tato revoluce byla honem rychle zapomenuta. A zejména mechanismy, které ji vyvolaly.

Děj hry se odehrává v divadle, kam si studentka pozvala pět hostů, přírodních potomků tehdejších revolucionářů, aby se společně dobrali pravdy. Žádný z nich si však z vyprávění svých předků nic nepamatuje a snaha zrekonstruovat zásadní události v dějinách Itálie končí rozpačitým ukončením společenského večera.

Hra je založena na mnohovrstevnatém textu, v němž se mísí politicko-společenské události současnosti a minulosti, styly vyprávění s převažujícím uplatněním monologu. Carnevali nechává též postavy vystoupit z kostýmu do „rolí“ herců, kteří společně stráví přestávku. Hra na sebe bere podobu odborné přednášky proložené citacemi z Waltera Benjamina. Postavy v roli odborných komentátorů se vyjadřují odborným jazykem.

Daide Carnevali získal za tuto nejnovější hru cenu Scintille 2010, udělenou Festivalem Asti Teatro 33.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Daide Carnevali (1981, Mailand)

Dramatik, překladatel, kritik. Vystudoval Divadelní vědu v Mailandu a dramaturgii na Sala Beckett v Barceloně. Působí jako kritik v italském divadelním magazínu Hystrio a jako vydavatel v nakladatelství Ubulibri. V roce 2009 se jeho hra *Variazioni sul modello di Kraepelin* představila na Stückemarktu při Theatertreffen a získala tam ocenění Hörspiel-Preis (Deutschlandradio Kultur), toho roku obdržela hra ještě cenu Marisa Fabbri-Preis des Premio Riccione per il Teatro v Itálii. V roce 2010 získala inscenace jeho hry *Come fu che in Italia scoppiò la Rivoluzione ma nessuno se ne accorse* ocenění Scintille-Preis des Festivals Asti Teatro. Daide Carnevali žije v Berlíně.

Aan het Eind van de Aspergetijd (2010)

Frank Houtappels

Nizozemí

Žánr: komedie

Obsazení: 4 ženy

Začátek léta na idylickém venkově v Holandsku. Čtyři ženy. Tři sestry Kitty, Francien, Aggie a její dcera Sophie. Malebné prostředí, ale o to složitější vztahy... Ať už se jedná o vztah mezi matkou Aggie a její dcerou Sophií, který je založen na vzájemné závislosti, nebo rozporuplné pocity závidění, odcizení a téměř nedobrovolné vazby mezi třemi sestrami. Aggie chce ze své dcery vytvořit kopii sebe sama – ale bez chyb, které sama ve svém životě udělala. Sophie chce všechno, touží po svém vlastním kadeřnictví – jenom jednoho se děsí – nechce se za nic na světě podobat svojí matce. Kitty chce hlavně přijít na jiné myšlenky, a tak se společně se svým homosexuálním mužem aktivně angažují na výchově jejich afrického kmotřence. Francien si nechce přiznat, že její kariéra je v troskách. Zdánlivě klidné venkovské prostředí znenadání rozčeří nečekaná návštěva zkrachovalé herečky Francien. A tak si jednoho večera, kdy teče alkohol proudem a v místnosti panuje nucené veselí, sestry odkrijí dlouho potlačované bolestné pravdy a tajemství...

Houtappels nelítostně odkrývá intriky a lži svých postav – přesto s postavami divák soucítí, protože tak pravdivě vystihují rodinný život ve všech jeho podobách.

Text originálu a německého překladu jsou elektronicky k dispozici v DILIA.

Alles Opfer! Oder Grenzenlose Heiterkeit (2011)

Dirk Laucke

Německo

Žánr: činohra

Obsazení: 2 muži, 3 ženy

Cestovní autobus plný důchodců a turistů je na cestě do Polska, do starého Slezska. Náhle ale autobus prorazí zábradlí a řítí se dolů – do bezčasí. Nefunguje rádio, mobilní telefony, všechny hodinky se zastaví. Nehodu přežije pouze pět lidí, kteří se nachází bez pomoci v hluboké propasti. Neustále opilá, dávno pohaslá, popová hvězda Marie, její dominantní otec a manažer Lennert, kdysi známý východoněmecký bard Toni, kdysi významný a dokonce vyšetřovaný novinář Torsten a stará Marta, která veze urnu svého muže zpátky domů. Skupina se snaží nějak vzchopit, ale všichni cítí, že je spojuje víc než jen ona nehoda. A tak se uprostřed německého lesa za ranního svítání probudí démoni minulosti i současnosti, kteří je začnou obtěžovat a hecovat proti sobě. Už dost dlouho byli každý do jednoho v rolích obětí!

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Dirk Laucke (*1982, Schkeuditz)

Vystudoval scénické psaní na Universität der Künste v Berlíně (učitelem mu byl např. Oliver Bukowski nebo Hans-Joachim Frank). V roce 2004 se na pozvání Tankreda Dorsta zúčastnil festivalu Salzburger Festspiele, kde formou scénického čtení prezentoval svou první hru *Symptom* pojednávající o pacientce psychiatrické léčebny, která se považuje za Ulriku Meinhof. Zlomovou událostí Lauckeho kariéry byla nominace jeho hry *alter ford escort dunkelblau*

na dramatický workshop Stückemarkt v rámci berlínského festivalu Theatertreffen 2006 a v následujícím roce na cenu za nejlepší drama během 32. Theaterstage v Mülheimu. Za tutéž hru získal cenu města Frankfurtu n. M. pro podporu současné dramatiky Kleist-Förderpreis. Na zakázku městského divadla v Heidelbergu napsal pro zahájení festivalu nové dramatiky Heidelberger Stückemarkt 2009 hru *Der kalte Kuss von warmem Bier*. Laucke pracuje také jako scénárista a píše pro děti a mládež.

Polibek (De Kus, 2011)

Ger Thijs

Nizozemí

Žánr: činohra

obsazení: 1 muž, 1 žena

Divadelní hra v šesti scénách.

MUŽ a ŽENA se náhodně potkají na jedné lavičce v provincii Limburg. Dva cizinci, kteří se vydali na podzimní procházku do lesa, aby si v klidu zapřemýšleli...Muž dumá o svém promarněném životě a o kabaretním programu, který není schopen dokončit. Žena se nachází na jakési osobní pouti do nedaleké nemocnice, kde ji mají sdělit, zda má rakovinu nebo ne. Ve zdánlivě anonymitě setkání v přírodě nad sebou pronášejí nemilosrdné soudy a odhalují myšlenky, o kterých nevědí ani jejich životní partneři. Proti všem očekáváním se mezi nekonformním cynikem a rozhodnou, v tajnosti trpící ženou, odehrává dojemný, hořce komický rozhovor, na jehož konci náhle vysvitne možnost úplně jiného života...

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

HUDEBNÍ ODDĚLENÍ

Premiéry a užití děl

3.10.2011

Severočeské divadlo opery a baletu
Ústí nad Labem- hostování v Bad
Elster v Německu

Aram Chačaturjan:

**Gajané – verze 1957 o 3
jednáních (druhá verze)**

balet

6.10.2011

Národní divadlo moravskoslezské
Ostrava

Burton Lane:

**Finian's Rainbow
(Divotvorný hrnec)**

muzikál

8.10.2011

Národní divadlo

Antonín Dvořák:

Jakobin

opera

16.10.2011

Slezské divadlo Opava

Franz Lehár:

Paganini

opereta

25.11.2011

Severočeské divadlo opery
a baletu Ústí nad Labem

Jule Styne:

Funny Girl

muzikál

15.12.2011

Národní divadlo moravskoslezské

Ostrava

Charles Gounod:

**Romeo et Juliette
(Romeo a Julie)**

opera

18.12.2011

Slezské divadlo Opava

Engelbert Humperdinck:

**Hänsel und Gretel
(Perníková chaloupka)**

opera

31.12.2011 – 2 provedení

Státní opera Praha

Johann Strauss ml.:

Netopýr

opereta

Nabízíme

Hudebně – dramatická díla

Jakub Flügelbunt ...und Magdalena Rotenband oder: Wie tief ein Vogel singen kann (Jakub Pestrokřídlý... a Magdalena Rotenband aneb: Jak hluboko může zpívat pták)

Semperoper Dresden uvedla 15. prosince 2011 světovou premiéru nového jevištního díla skladatele Miroslava Srnky. Hudební pohádka pro děti na motivy příběhu Marie Procházkové. V poutavém příběhu s prvky bajky klade důraz na pointu, stručnost a tempo. Dílo je komponováno pro tři zpěváky a orchestr, který je postupně vtahován do samotného děje. Autorem libreta je sám autor. Premiéru hrála Staatskapelle Dresden pod taktovkou Tomáše Hanuse, sólové party Hagen Mantzeit, Valda Wilson a Markus Butter v režii Heike Jenor. Durata tohoto díla 50 min.

Nové kritické vydání Offenbachovy operety La Belle Hélène (Krásná Helena)

La Belle Hélène (premiéra v Paříži, Théâtre des Variétés, 17. prosince 1864) byla velmi důležitou prací v Offenbachově tvorbě a pro žánr operety jako celku. První představení v němčině (Viedeň, Theater an der Wien, 17. března 1865) se stalo definitivním stimulem pro rozvoj vídeňské operety u Franze von Suppého, Johanna Strausse a Karla Millöckera. Autoři libreta jsou Ludovic Halévy a Henri Meilhac. Tato spolupráce, která se zrodila s oběma libretisty, byla zřejmě nejúspěšnější u francouzského divadla a operního jeviště v druhé polovině 19. století. Toto nové vydání umožňuje, aby byla práce provedena v orchestrálním obsazení, pro které toto dílo Offenbach složil. Konec *La Belle Hélène* se jeví v novém světle. Z pramenů je zřejmé, že existuje přinejmenším osm verzí finále. Tři z těchto verzí jsou dokumentovány a zveřejněny v této nové verzi. Offenbachova *La Belle Hélène* je satyrické drama tohoto hudebně divadelního projektu, který později doplňuje základ hudební tragédie jako opereta. Editor kritického vydání Robert Didion, německý překlad Simon Werle.

Manfred Trojahn – opera Orest

Mannfred Trojahn složil novou operu pro Nederlandse Opera Amsterdam (De Nederlandse opera). *Opera Orest* je hudebně divadelní prací o šesti scénách. Premiéra byla 8. prosince v Amsterdamu v produkci Katie Mitchel, dirigentem byl Marc Albrecht. V *Orest Manfred Trojahn* přehodnocuje mýtus matkovraždy na vlastní libreto. Ústřední postavou dramatu, Orestes, je poškozený, obět pronásledování, který se pokouší vymanit z moci bohů. Ten se podle skladatele pohybuje mezi heteronomií a vizí nového života.

Nové vydání Telemannovy opery *Sieg der Schönheit* (Triumf lásky)

Sieg der Schönheit singspiel o třech aktech je první prací Geoga Fridricha Telemanna pro operu v Hamburku. Premiéra byla 13. července 1722. Libreto původně napsal Christian Heinrich Postel, snad nejvýznamnější operní libretista v Hamburku na konci 17. století, a je založeno na benátském modelu. Telemann přizpůsobil Postelovo libreto tak, aby vyhovovalo požadavkům nové hudby a rozvinutější formě árie své doby. Pro představení v Braunschweigu prošla opera dalšími úpravami. V procesu úprav byly zachovány árie, zatímco recitativy byly zřejmě nově složené a nové tance byly vloženy. To je forma, v níž byla opera zachována. Děj je mimořádně vzrušující, různorodý, bohatý na kontrast a prezentuje řadu silných emocí. Poskytuje příležitost pro velké a živé scény „tableaux“ kulminovat v duelech, ale i pro jednotlivé úvahy. Hudba je stejně rozmanitá jako libreto a vyznačuje velmi rozmanitě to, co odráží text. Máló která opera využívá řadu nástrojů dostupných v jeho době tak intenzivně. *Sieg der Schönheit* je prestižní a zároveň velmi expresivní práce. První představení, kde bude použito nové edice, bude 9. 6. 2012 v Theater Osnabrück. Editor nového vydání Wolfgang Hirschmann.

Když se srazí povinnosti a touhy – opera *Miriways* od Geoga Philippa Telemanna

Urtext z edice vybraných děl G. P. Telemanna. Zvítězí láska nebo sňatek z rozumu? To je téma Telemannovy opery *Miriways*. V dějinách opery 17. a 18. století se z novodobé historie toto téma vyskytuje jen zřídkka. Poprvé byla *Miriways* hrána v 26. května 1728 v Opernhaus am Gänsemarkt

v Hamburku. Noviny v Hamburku hlásily anonymní zprávu, která dala patrně vzniknout libretu o životě a skutcích Miriways ochránce Persie, která byla vydána v roce 1723 pod názvem *Der persianische Cromwell*. Pro libretistu se stal podnětem k charakteru Miriways jako spravedlivého a prozíravého vládce, který raději vykonává, když může, svou činnost přes diplomacii. Telemann prohlubuje tento charakter a rozvíjí obraz tonálně sofistikovanou škálou různých emocí od temperamentních pozdvižení až do intimních úvah. Některé scény jsou zdůrazněny pomocí horen, které pomáhají zabarvení zvuku. V této opeře Telemann sleduje elegantní a jemně fasetový styl do intimního komorního dramatu, jehož aspekty jsou zvláště živé. První představení, kde bude použito urtextové edice, bude 10. 3. 2012 v Theater Magdeburg. Editor urtextového vydání Brit Reipisch.

Georges Boeuf – opera *Verlaine Paul*

Opera *Verlaine Paul* je souborem 15 scén inspirovaných životem básníka odsouzeného k nepochopení jeho současníky. Premiéra opery se uskutečnila v roce 2003 v národním divadle La Criée v Marseille. Dvě hlavní role jsou pro baryton a mezzosoprán (Paul Verlaine a jeho matka) a pro šestnáctičlenný sbor, ztělesňující epizodní postavy provázející básníka jeho životem, často v opozici k němu samému – lékaře, zdravotní sestry, venkovany, jeptišky, kněží, žaláři, prostitutky, ženy z lidu. V komorním obsazení orchestru pro 24 hudebníků má dominantní postavení part klavíru a bicích nástrojů. Autorem libreta je Franck Venaille, hudební nastudování premiéry se ujal Michel Swierczewski.

LITERÁRNÍ ODDĚLENÍ

Premiéry a užití děl

ČEŠTÍ AUTOŘI

Vítězslav Nezval

Jiří Všečetka:
Pražský chodec,
Martin Dostoupil

Oldřich Syrovátka

Helena Zmatlíková:
**Nejkrásnější bajky
pro nejmenší**,
Fragment

Aloys Skoumal:

Pěšinka pro podivíny,
Albatros media

Hana Prošková:

Zlá panenka,
Moravská bastei

Vítězslav Nezval:

Básně I.,
Host

Martina Formanová:

Nevěra po americku,
Eroika

Vítězslav Nezval:

Manon Lescaut,
Artur

František Hrubín:

Romance pro křídlovku,
Poldi Libri di Michele Sirtori, Itálie

Jaroslav Hašek, Josef Lada:

**Osudy dobrého
vojáka Švejka**,
Rowohlt Verlag

Erich Lessing, Václav Havel:

Fünfzehn Stimmungen,
Verlag Thomas Reche

Pavel Brycz:

Co si vyprávějí andělé,
Mladá fronta

Bohumil Hrabal:

Pro lu ky,
Mladá fronta

Petr Markov, Zdeněk Troška:

Slunce, seno, Troška,
XYZ

J.J. Duffack:

Pravda o Holocaustu,
Naše vojsko

Pavel Brycz:

Tátologie,
Mladá fronta

Otakar Batlička:

Dotyk smrti a jiné povídky,
XYZ

Ladislav Grosman:

Obchod na korze,
Agora, Polsko

Ladislav Fuks:

Spalovač mrtvol,
Agora, Polsko

Oldřich Syrovátka, Helena

Zmatlíková:

**Bajky a říkanky
pro nejmenší**,
Fragment

Jiří Marek a další:

**Náš nejmilejší
kamarád je...**,
Levné knihy

Jan Weiss, Pavel Juráček, Ota

Šafránek a další:
**Plus nekonečna –
kronika české scifi**,
Abatros media

Jiří Menzel:

Tak nevím,
Motto

Jiří Brdečka:

Limonádový Joe,
Agora, Polsko

Vladislav Vančura:

Rozmarné léto,
Agora, Polsko

PŘEKLADY

Lindsey Davisová, **Alena Jindrová-Špilarová:**
Saturnálie,
BB ART

Frank Wedekind, **Josef Balvín:**
Probuzení jara,
Artur

Enid Blytonová, **Jaroslav Piskáček:**
Správná pětka už v tom zase lítá,
Albatros media

Williams Shakespeare, **Martin Hilský:**
Básně,
Atlantis

ZAHRANIČNÍ AUTOŘI

E.S. Gardner, Helena Soukupová:
Kočky loví v noci,
XYZ

Ellery Queen, Jarmila Emmerová:
Tajemství kovového domu,
Naše vojsko

Ellery Queen, Jarmila Emmerová:
Dábelské ragú,
Naše vojsko

Ellery Queen, Gustav Bernau:
Přestupní stanice,
Naše vojsko

Gretel Wachtel, Claudia Strachan, Adéla Bartlová:
Moje tajná láska s Hitlerem,
Paseka

Nabízíme

Literatura

If I Should Die Before I Wake

Eileen Munro

non-fiction – memoáry

Mainstream Publishing c/o DILIA

Ve svém bestselleru *As I Lay Me Down to Sleep* dokumentuje Eileen Munro své zkušenosti s emocionálním, fyzickým i sexuálním zneužíváním ze strany svých adoptivních rodičů a následně i v náhradní péči, kam byla umístěna. Díky narození syna Craiga se Eileen podařilo vymanit se ze spárů autorit, ale její minulost ji pronásleduje na každém rohu.

V knize *If I Should Die Before I Wake* pokračuje Eileen v hledání svých skutečných rodičů a v boji o vzdělání pro sebe i syna Craiga, ale naráží na vykořisťování, trpí dalším sexuálním i fyzickým zneužíváním během svého života na ulici, a špatným zdravotním stavem. Přesto bojuje dále a upíná své zraky do budoucnosti. Druhý díl vzpomínkové knihy Eileen Munro nám ukazuje, že štěstí potkává hlavně ty, kteří nikdy nepřestávají doufat.

Lektorský výtisk knihy můžeme zajistit.

Poison in the Blood: The Memoirs of Lucrezia Borgia

M. G. Scarsbrook

fiction – historie

Graham Scarsbrook Literary Agency c/o DILIA

Tato novela vychází z dramatických životních osudů Lucrezie Borgia a poprvé byla publikována v roce 2011 ve Spojených státech amerických.

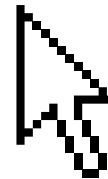
Děj nás zavádí na papežský dvůr Alexandra VI. do Říma v roce 1497. Lucrezia Borgia je mladá žena, která odhalí krutou pravdu papežského dvora: její otec a bratr se neštítí v cestě za slávou a mocí otrávit své odpůrce a nepřátele. Když Lucrezie zjistí, že má zemřít také její manžel, začne organizovat jeho útěk ze země a vzbouří se tak proti vůli své rodiny. Ale všechny její plány postupně selžou...

Lektorský výtisk v elektronické podobě je k dispozici v literárním oddělení DILIA.

ZAREGISTRUJTE SE
k odebrání newsletteru!

nové hry českých a zahraničních autorů
překlady zahraniční dramatiky
novinky z oblasti divadla, literatury,
hudby a audiovizuálních médií

www.dilia.cz

MEDIÁLNÍ ODDĚLENÍ

*Poskytuje služby pro autory/nositelé práv a uživatele při zprostředkování autor-
ských práv v oblasti děl pro rozhlasové a televizní vysílání, reklamu, film, audio,
DVD, atd. Z hlediska rozsahu služeb oddělení médií nabízí zajišťování licencí jak
v tuzemsku tak i v zahraničí, především v evropském a americkém teritoriu.*

Premiéry a užití děl

ROZHLAS A TELEVIZE

PREMIÉROVÁ VYSÍLÁNÍ ČESKÁ TELEVIZE:

Léda – záznam divadelního představení Činoherního klubu – Praha

režie: Ladislav Smoček
vysílání 30.11.2011

Král je panna – záznam divadelního představení Klicperova divadlo – Hradec Králové

spoluautor úpravy:
Ludmila Engelová
překlad: Marie Špalová
sc. hudba – Zdeněk Zdeněk
vysílání 9.11.2011

PREMIÉROVÁ VYSÍLÁNÍ ČESKÝ ROZHLAS:

Rozhovor pana Descarta s mladým panem Paskalem – natočil Český rozhlas, stanice Vltava

rozhlasová adaptace
autor: Jean Claud Brisville
vysílání 22.10.2011

Rozbitý džbán - natočil Český rozhlas, stanice Vltava

rozhlasová adaptace
překlad: dr. Jindřich Pokorný
vysílání 19.11.2011

Rodinné hlasy – natočil Český rozhlas, stanice Vltava

rozhlasová hra
autor: Harold Pinter
vysílání 13.12.2011

Spravedlnost podle Selba – natočil Český rozhlas, stanice Vltava

dvoudílná dramatizace
autoři: Bernard Schlink –
Walter Popp
překlad: doc. PhDr. Lucy Topoľská, CSc.
vysílání: 15.12. 2011 + 29.12.2011

Lavička v parku – natočil Český rozhlas, stanice Vltava

rozhlasová hra
autor: Federico Fellini
vysílání 24.12.2011

Filumena Marturano – natočil Český rozhlas, stanice Vltava

rozhlasová hra
autor: Eduardo de Filippo
překlad: Oldřich Kautský
vysílání 25.12.2011

Ondina – natočil Český rozhlas, stanice Vltava

rozhlasová adaptace
autor: Jean Giraudoux
překlad: David Kraus, Karel Kraus
autor úpravy úpravy:
Luboš Pistorius
vysílání 26.12.2011

NOSIČE DVD:

**HANA HEGEROVÁ:
Pasiáns – Písně
a dokumenty 1962-1994**

kdo vydal: Supraphon

kdy bylo dílo vydáno: 21.10.2011

NOSIČE CD:

Vánoční pohádky (2CD)

kdo vydal: Popron music

autor/autoři: Hans Christian
Andersen

kdy bylo dílo vydáno: 10.10.2011

Vánoční detektivky (2CD)

kdo vydal: Popron music

autor/autoři: A. C. Doyle,
G. K. Chesterton

kdy bylo dílo vydáno: 10.10.2011

www.dilia.cz

NAVŠTIVTE nové
webové stránky DILIA!

vše důležité pro autory, překladatele a nositele autorských práv

čeští a zahraniční dramatici

nové hry, nové překlady zahraničních titulů

autorskoprávní servis

aktuální informace o divadle, literatuře, hudbě a médiích

REJSTŘÍK

ČESKÉ A SLOVENSKÉ HRY

Česká válka – Miroslav Bambušek
 BabyBoom – Zuza Ferenczová
 Problém / Vyskočit z kože – Zuza Ferenczová
 Ulity – Magdalena Frydrych Gregorová
 Těhotná s gigolem? – Miroslav Oupic
 Za ty prachy to přece vydržím! (2012) – Miroslav Oupic
 Hrnečku, vař! aneb Dvě pohádky o hrnečku – Vít Peřina
 James Blond – Vít Peřina
 O bílé lani – Vít Peřina, James Thurber
 Perníková chaloupka – Vít Peřina
 Souhvězdí aneb Řecké báje mimo výseč – Vít Peřina
 Domov můj – Jiří Pokorný
 ČESKÁ MĚNA aneb První český monetární sitcom – Anna Saavedra
 Blues o Robertu Boyerovi – Michal Šanda
 Sorento – Michal Šanda
 Dovolená po česku – Roman Vencel

ZAHRANIČNÍ HRY PŘELOŽENÉ

Žádné světlo (Kein Licht, 2011) – Elfriede Jelinek
 Sportštyk (Ein Sportstück, 1998) – Elfriede Jelinek
 Poutník (Der Wanderer, 1999) – Elfriede Jelinek
 Mlčení (Das Schweigen, 2000) – Elfriede Jelinek
 Bambiland (2003) – Elfriede Jelinek
 Nemoc aneb moderní ženy (Krankheit oder Moderne Frauen, 1987) – Elfriede Jelinek
 Hovory s astronauty (Gespräche mit Astronauten, 2009) – Felicia Zeller
 Krásná těla (Beautiful Bodies, 2000) – Laura Shaine Cunningham
 Rána pod pás (Below the Belt, 1995) – Richard Dresser

A je to v pytlí! (Tom, Dick and Harry, 2003) – Ray Cooney
 Setkání – Lunchtime a Ptačí koupel (Lunchtime, Birdbath, 1966) – Leonard Melfi
 Sex v šestém patře (Sex on the Sixth Floor, 1974) – John Patrick
 Tři dny deště (Three Days of Rain, 1997) – Richard Greenberg
 Všichni v tom jedou (No Sex Please, We're British, 1971) – Anthony Marriott
 Po laně nad Niagarou (El cruce sobre el Niagara) – Alonso Alegria
 Můj nejlepší kamarád (Mon meilleur compagnon, 2011) – Eric Assous
 Šílená krev (Verrücktes Blut, 2010) – Nurkan Erpulat, Jens Hillje
 A život jde kam? (La vie va ou?) – Michele Guigon
 Mousefuckers – Almir Imširević
 Čekárna budoucnost (Warteraum Zukunft, 2010) – Oliver Kluck
 Žirafina blokáda krční páteře (Le Torticolis de la grafe, 2011) – Carine Lacroix
 Dva bratři (Les Deux Frères, 2011) – Jean-Francois Loez
 Tahle postel je příliš krátká aneb Jen fragmenty (2005) – Nina Mitrović
 ten flákač už je zase v tahu (der penner ist jetzt schon wieder woanders, 2011) – Juri Sternburg

ZAHRANIČNÍ HRY NEPŘELOŽENÉ

Come fu che in Italia scoppiò la guerra e nessuno se ne accorse? (2010) – Davide Carnevali
 Aan het Eind van de Aspergetijd (2010) – Frank Houtappels
 Alles Opfer! Oder Grenzenlose Heiterkeit (2011) – Dirk Laucke
 Polibek (De Kus, 2011) – Ger Thijs

LITERATURA

If I Should Die Before I Wake – Eileen Munro
 Poison in the Blood: The Memoirs of Lucrezia Borgia – M. G. Scarsbrook

8@8 2012

DILIA, Divadlo LETÍ a Švandovo divadlo uvádí
další díl cyklu scénických skic

23. dubna 2012 od 20:00 hodin
ve Studiu Švandova divadla

Viliam Klimáček: KILL HILL™

Režie: Natália Deáková

Čtyři bohatí finančníci se jednou týdně scházejí a relaxují u surové počítačové hry KILL HILL™, kterou si speciálně pro tuto příležitost nechali naprogramovat a v níž se mimo jiné objevují tváře mrtvých makléřů, kteří nedávno spáchali sebevraždu. Z důvodu maximálního utajení se schůzky odehrávají pokaždé na jiném místě. Do domu na kopci, kde se tentokrát tajná schůzka koná, ovšem vtrhne ozbrojená žena ve zkrvavené uniformě. Je to postava ze hry? Propuštěná zaměstnankyně jednoho z nich? Zhrzená milenka? Nebo žena, co přišla pomstít zbankrotovaného přítele? Najednou se za okny začne střílet. Noční město osvětlují výbuchy. Přenesl se KILL HILL™ do ulic, nebo začala občanská válka?

Hra vznikla v rámci mezinárodního projektu „Generační ikony“
Divadla LETÍ, slovenského GUnaGU a rakouského Wiener Wortstaetten.

Projekt scénických skic 8@8 vznikl
za podpory Města Prahy a Správní rady DILIA.

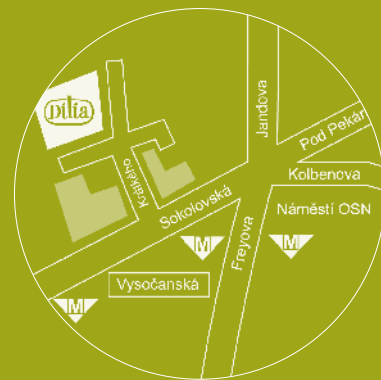
ERICH Už sem jednou v base byl a du tam zase.
EDA A to jako jak?
ERICH Du udělat benzinku.
EVA Vem tam víno.
ERICH Už se nevrátím. Nechám se sejmout. Nemám spacák.
V base je teplo. A deky. Vy si tady lebedíte a nevíte, co bude zrána,
jak zpívá Kryl. Nebo Mišík... možná Mišík... je to o lásce...
loď kerá ztratila kapitána...
EMIL Můžeš si lehnout ke mně. Já tě ukryju.
Jako Kryl... bratříčku nevzlykej...
ERICH Konec srandiček. Můj spacák ste někomu prodali, to je jasný.
Stojím tu sám, smradlavej a studenej, všichni sme nalitý, je tma...
Nedozírná. Co je to přátelství?
Nemáme tady světlo ani knížky!!!!!!
EVA Mám zapalovač a časák z metra. Jmenuje se Metro.
Je tam i o sportu, kdybys chtěl...

(Jiří Pokorný: Domov můj)

**divadelní, literární,
audiovizuální agentura**
občanské sdružení

Krátkého 1,
190 03 Praha 9 – Vysočany

Kudy k nám:

Metrem B na stanici „Vysočanská“, poté cca 3 min.
směrem za ČSOB (platí pro oba východy z metra).
U stanice metra jsou zastávky mnoha autobusů
a tramvají. V přízemí naší budovy se nachází restau-
race, na budově je velký nápis DILIA.